

พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
อุมพร นาอะวะจนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ
ของ
อุมาพร นาคะวิจนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547

อุมาพร นาคะวัจนะ (2547). พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ.

การศึกษาครั้งนี้เพื่อทราบพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย 147 คน เพศหญิง 49 คน รวม 196 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ทั้ง 3 พฤติกรรม อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย
2. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติประจำ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติน้อย
3. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ทั้ง 3 พฤติกรรมอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย
4. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย ส่วนพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติน้อย
5. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติประจำ และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย
6. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ และพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติน้อย
7. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ อยู่ในระดับปฏิบัติประจำ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติบ่อย

LEARNING BEHAVIOR OF PHYSICAL EDUCATION MAJOR STUDENTS
IN SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY IN ACADEMIC YEAR 2003

AN ABSTRACT
BY
UMAPORN NAKHAWATJANA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2004

Umaporn Nakhawatjana. (2004). *Learning Behavior of Physical Education Major Students in Srinakharinwirot University in Academic Year 2003*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Mr. Thongchat Phucharoen, Asst. Prof. Samatchai Noisiri.

The purpose of this study was to investigate of Physical Education Students Srinakharinwirot University in Academic Year 2003 . 147 male and 49 female students were obtained by stratified random sampling. The reliability of the questionnaire constructed by the researcher was 0.94. Frequency and percentage of data were analyzed.

The results revealed that :

1. Physical education students Srinakharinwirot University in academic year 2003 often did all of there aspects of learning behavior.

2. The first year physical education students replied the questionnaires that they always did learning behavior in the class toward practical. They often did learning behavior in the class toward theoretical but did learning behavior out of class only a little.

3. The second year physical education students replied the questionnaires that they often did all of the there learning behavior.

4. The third year physical education students replied that they often do learning behavior in the class toward practical and in the class toward theoretical but did a little in learning behavior out of the class.

5. The fourth year physical education students replied that they always do learning behavior in the class toward practical and often do learning behavior in the class toward theoretical as well as learning behavior out of the class.

6. Male students often did learning behavior in the class toward practical and in the class toward theoretical where as they did a little learning behavior out of the class.

7. Female students always did learning behavior in the class toward practical, but did a little learning behavior in the class toward theoretical and out of the class.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

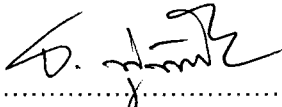
พฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

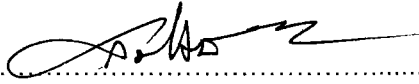
ของ
นางสาวอุมาพร นาคะวัจนะ

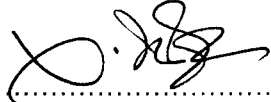
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

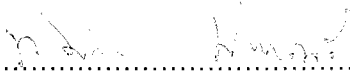
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พิศวง มหาจันทร์)

ประกาศคุณูปการ

การทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล อาจารย์พิศวง มหาพันธ์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและข้อแก้ไขต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ อาจารย์พิศวง มหาพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรือโทไพบูลย์ อ่อนมั่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ สุธรรมรักษ์ ที่รับเป็นผู้เชี่ยวชาญ และให้คำแนะนำในการทำวิจัย และคณาจารย์ในภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ข่ายม่าน นิสิตวิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนสำเร็จเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ที่สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา รุ่นที่ 13 ทุกคนที่ให้กำลังใจเป็นอย่างดีต่อผู้วิจัย และนายประยูร วงศ์จันทร์ ที่ช่วยเหลือในการแปลเอกสารและงานวิจัยต่างๆ

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อพิศาล - คุณแม่อุทัย นาคะวัจนะ นางสาวพัชรินทร์ นางสาวกาญจนา นายชัยณรงค์ นาคะวัจนะ นายเอกศักดิ์ ไมเคะ เด็กหญิงระวีวรรณ จันทรพุ่ม ที่คอยให้กำลังใจในการเรียนและทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

อุมาพร นาคะวัจนะ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
	ความหมายของพฤติกรรม	5
	ประเภทของพฤติกรรม.....	6
	ความหมายของพฤติกรรมการเรียนรู้.....	7
	ประเภทและวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้.....	8
	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้	10
	การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้	12
	วิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนรู้.....	16
	ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษา.....	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
	งานวิจัยต่างประเทศ	29
	งานวิจัยในประเทศ.....	32
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
	บทย่อ.....	85
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	85
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	85
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	85
	วิเคราะห์ข้อมูล.....	86
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	86
	อภิปรายผล.....	92
	ข้อเสนอแนะ	96
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	96
	บรรณานุกรม	97
	ภาคผนวก	103
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	114

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (N = 196).....	41
2	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62).....	42
3	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62).....	44
4	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62).....	46
5	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48).....	48
6	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48).....	50
7	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48).....	52
8	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46).....	54
9	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46).....	56
10	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46).....	58

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

11	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40).....	60
12	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40).....	62
13	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40).....	64
14	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 147).....	66
15	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 147).....	68
16	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 147).....	70
17	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 49).....	72
18	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 49).....	74
19	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 49).....	76
20	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์เรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196).....	78

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

21	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196).....	80
22	แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196)	82

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2543 : 12 – 16) ได้กล่าวถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนครูต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ดังนั้น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงมีความสำคัญ

กองบริการการศึกษา (2539 : 1) ได้กล่าวไว้ว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีส่วนในการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งเดิมใช้ชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา และได้รับยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2517 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โปรดเกล้าพระราชทานนามของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่า ศรีนครินทรวิโรฒ อันมีความหมายว่า รุ่งเรือง เป็นศรีสง่าแห่งนคร และในปีเดียวกันได้มีการสถาปนาคณะพลศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2532 ได้มีการยุบรวมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา กับคณะพลศึกษา เป็นคณะเดียวกัน โดยมีที่ตั้ง 2 แห่ง คือ สนามกีฬาแห่งชาติ และที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฟอง เกิดแก้ว (2517 : 43) กล่าวว่าพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่อาศัยกิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการพัฒนาทางด้านร่างกาย ทางด้านอารมณ์ ทางด้านสังคมและทางด้านจิตใจ ตลอดจนส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดีด้วย และวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในหลักสูตรของสถาบันการศึกษาได้วางไว้ เพราะว่าเป็นวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีความเจริญงอกงาม และพัฒนาตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่สถาบันการศึกษาได้วางไว้ และจรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 12) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ อาจารย์ผู้สอนและการสอน หลักสูตรโปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา สถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้เรียนและการเรียน วัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และบุคลากรที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ผู้บริหาร เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่ทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นอย่างมีคุณภาพ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (ม.ป.ป. : 55) การเรียนรู้มีกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งซึ่งจะเป็นปฏิกิริยาเกิดขึ้นระหว่างผู้เรียนและสิ่งที่เรียน การเรียนรู้จะเริ่มจากสิ่งที่ไม่รู้ จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม และจากสิ่งที่ง่ายไปหาสิ่งที่ยาก เรื่องที่จะสอนไม่ควรจะง่ายหรือยากเกินไปสำหรับผู้เรียน ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพความสามารถและวุฒิภาวะของผู้เรียน เนื้อหาของเรื่อง

ที่จะสอน ความรู้ที่จะให้แก่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และไม่ยาวจนเกินไปเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ผู้สอนจะต้องมีความรู้ในด้านวิชาการความเข้าใจในตัวผู้เรียน กระบวนการสอน อุปกรณ์ ตลอดจนสภาพการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากที่สุดและสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้

นักการศึกษาในปัจจุบันมีความเชื่อว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งถ้าเราสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้ดีแล้วก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปในทางที่ดีได้โดยง่าย สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งสำหรับเยาวชน คือ บ้านและสถานศึกษา โดยเฉพาะสภาพการปัจจุบัน สถานศึกษา มีบทบาทมากขึ้นในด้านถ่ายทอดวิชาความรู้ ลักษณะนิสัย อาชีพการงานและสิ่งที่เป็นอื่นๆ ที่จะช่วยให้เยาวชนนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า สถานศึกษามีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของเยาวชนรองลงมาจากบ้าน ปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีอิทธิพลต่อเยาวชน คือ พฤติกรรมการบริหารสถานศึกษา พฤติกรรมอาจารย์ พฤติกรรมการเรียนการสอน และพฤติกรรมของผู้เรียนในสถานศึกษานั้นๆ แนวคิดนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของนัยนา อ่างสันติกุล (2522 : 76) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาจารย์ เพื่อน และบริการของมหาวิทยาลัย มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทางวิชาการของนิสิตนักศึกษา ดังนั้น สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชน

วิชาชีพพลศึกษาเป็นวิชาชีพหนึ่งที่สามารถพัฒนาเยาวชนและประชาชนของชาติให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้เหมาะสมกับสภาพสังคม เนื่องจากดังได้กล่าวในตอนี้แล้วว่า ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อม อันได้แก่ พฤติกรรมของคณาจารย์ กระบวนการเรียนการสอน การบริหารของมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยส่วนหนึ่ง เมื่อมีความรู้สึกที่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษาเกิดความไม่พึงพอใจต่อสถานศึกษาแล้ว ผลการศึกษาก็อาจไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ทางมหาวิทยาลัยตั้งไว้

นิสิตที่เข้ามาศึกษาในวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการย้ายจากโรงเรียนสู่มหาวิทยาลัย เมื่อเข้ามาศึกษาก็จะพบกับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นิสิตวิชาเอกพลศึกษา จะต้องฝึกฝนตนเองให้เกิดทักษะและความชำนาญด้วยตนเอง จึงลงมือปฏิบัติด้วยตนเองไม่สามารถให้ใครปฏิบัติแทนได้ อาจารย์เพียงสอนทักษะให้เป็นแนวทางในการนำไปฝึกหัดนอกเวลาเรียน เพราะการฝึกหัดในชั่วโมงเรียนนั้นไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดความชำนาญได้ นิสิตจึงต้องฝึกซ้อมในช่วงเวลาหลังจากเลิกเรียนแล้ว เพื่อให้การเรียนประสบผลสำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมายการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีการสำรวจสภาพและความคิดเห็นของนิสิตอยู่เสมอ เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญของนิสิตที่จะพยายามแก้ไขปรับปรุงปัญหาต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและทำให้นิสิตประสบผลสำเร็จ

ในการศึกษาได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงความสนใจในการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิต วิชาเอกพลศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำผล การวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการผลิตบัณฑิต ให้เข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน เพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะทำให้ นิสิตวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและมีความพร้อมในด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนิสิตได้ทราบถึงพฤติกรรม การเรียนรู้ของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นแนวทางในการ ป้องกัน ส่งเสริม และแก้ไขปัญหา ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนและให้คำปรึกษาแก่นิสิต ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพแก่สังคมยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 402 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน เป็นชาย 147 คน เป็นหญิง 49 คน จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และชั้นปี

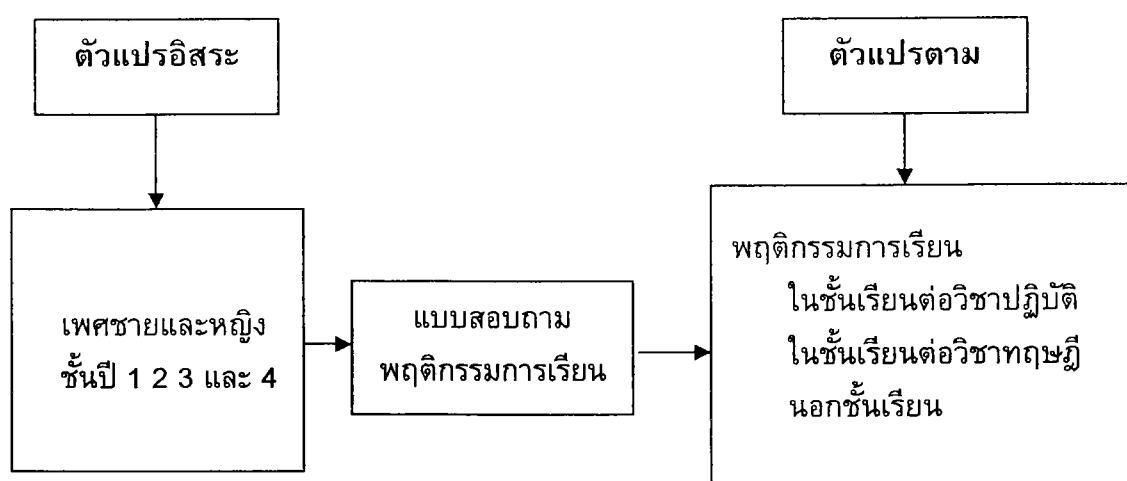
ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมการเรียน หมายถึง สิ่งที่คุณเรียนได้กระทำหรือแสดงออกต่อการเรียนวิชาเอกพลศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน

นิสิตวิชาเอกพลศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 ปีการศึกษา 2546

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ความหมายของพฤติกรรม

ประเภทของพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

ประเภทของวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

การพัฒนาพฤติกรรมการเรียน

วิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ร่าเริง โศกเศร้า รักเกลียด อิจฉา ความพึงพอใจ ความสนใจ เป็นต้น และสามารถวัดโดยใช้เครื่องมือพิเศษ

พฤติกรรมมีส่วนประกอบอยู่สามส่วนด้วยกันคือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจำข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา การใช้วิจารณญาณ เพื่อประกอบการตัดสินใจ พฤติกรรมด้านพุทธิปัญญานี้ ประกอบด้วยความสามารถระดับต่างๆ ซึ่งเริ่มต้นจากการรับรู้ในระดับง่ายและเพิ่มการใช้ความคิดและพัฒนาสติปัญญามากขึ้นเรื่อยๆ

2. พฤติกรรมด้านทัศนคติค่านิยมหรือความรู้สึกชอบ (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้หมายถึงความถึง ความสนใจ ความรู้สึก ท่าที ความชอบ ไม่ชอบ การให้คุณค่า พฤติกรรมด้านนี้เกิดภายในจิตใจของบุคคล ยากต่อการอธิบาย จะต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวัดพฤติกรรมเหล่านี้

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออก และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่งหรืออาจจะเป็นพฤติกรรมที่บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่างๆ

การแสดงออกของพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. พฤติกรรมเปิดเผย (Overt behavior) คือ พฤติกรรมหรือการกระทำที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้แก่ การแสดงท่าทาง การพูด หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกโดยการกระทำ

2. พฤติกรรมปกปิด (Covert behavior) คือ พฤติกรรมหรือการกระทำที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้แก่ ความคิด (Idea) อารมณ์ (Emotion)

— เดโซ สวานานท์ (2519 : 4) ได้ให้ความหมายว่าพฤติกรรมหมายถึงการกระทำที่ร่างกายแสดงออกมาทางกล้ามเนื้อ สมอง อารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ซึ่งขึ้นอยู่กับ การตอบสนองของสิ่งเร้า

— ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การทำงานของหัวใจ การทำงานของกล้ามเนื้อ การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

— อรุณ รักธรรม (2524 : 12) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึงการปฏิบัติซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงต่อบุคคลหนึ่งบุคคลอื่น ในการที่ถูกต้องหรือผิดไปจากปทัสถานแห่งขนบธรรมเนียมหรือมารยาทของสังคมหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือพฤติกรรม หมายถึง กระบวนการที่เกิดขึ้น โดยการกระทำที่มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างระบบร่างกายกับเครื่องกระตุ้น

ประเภทของพฤติกรรม

พฤติกรรมของนักเรียน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2523 : 74) แบ่งออกเป็น

2 ประเภท ดังนี้

1. พฤติกรรมที่พึงประสงค์ (Desirable Behaviors) หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น ไม่รบกวนเพื่อนขณะที่เพื่อนทำงาน ฟังครูขณะครูสอน ทำงานที่ครูมอบหมายจนสำเร็จ เป็นต้น

2. พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Undesirable Behaviors) หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ และไม่เป็นที่ยอมรับของครู เพื่อนและบุคคลอื่น เช่น ลุกจากโต๊ะเดินไปเดินมา ผิดปากระหว่างทำงาน บางพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อนักเรียน ผู้แสดงเอง หรือนักเรียนร่วมชั้นด้วย เช่น การแสดงความก้าวร้าว การก่อกวนในชั้นเรียน จนทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนต้องหยุดชะงัก การทำงาน ทรัพย์สินเสียหาย เป็นต้น

ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

โฮลทซ์แมน (Holtzman. 1965 : 17) ได้กล่าวถึงนิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม และการทำงาน โดยรู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลาทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันเวลา

2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงาน ก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งาน สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิค ในการเรียนสำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม ทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึง การทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

เครนตัน และบาร์คเลย์ (Cranston and Barclay. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และ สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั้นเอง

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2522 : 33) ได้สรุปว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด โดยผ่านประสบการณ์ ต่างๆ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนก็คือ สิ่งที่ไม่บุคคลกระทำขณะเรียน นั้นเอง

ธีรยุทธ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 33) ได้อธิบายความหมายและลักษณะ ของพฤติกรรมการเรียน พอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรม ที่นักเรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่างๆ

โสภา ชูพิกุลชัย (2528 : 111) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในด้านการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่นักเรียน มีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

กัมปนาท ศรีเชื้อ (2529 : 11) ได้สรุปแนวคิดของพฤติกรรมการเรียนว่าพฤติกรรม การเรียนที่ดีสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดียิ่งขึ้นได้

เจลิยว บุษเนียร (2531 : 13) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการเรียนว่า เป็นการแสดงออก ตามธรรมชาติทางร่างกายและจิตใจของมนุษย์ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ และพฤติกรรมที่ เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมในชั้นเรียนโดยมีนักเรียนเป็นผู้แสดงออก

อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ (2531 : 30) กล่าวถึง พฤติกรรมการเรียนในความหมายของนิสัยในการเรียน หมายถึง ทักษะในการเรียนการศึกษา ที่ได้รับการฝึกฝนเป็นประจำจนเป็นนิสัย โดยแบ่งเป็นการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา คือ ความหมายพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีความรับผิดชอบในตนเอง มีการวางแผนในการเรียนจัดระบบการเรียนและระบบการทำงานวิธีการทำงานและวิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษา โดยส่งเสริมการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศรีพร วีระพันธ์ (2533 : 10) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนไว้ว่า หมายถึง การแสดงพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ต การจำ และการเตรียมตัวสอบ

ศศวรรณ เทศศรีเมือง (2535 : 6) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนด้านความขยันหมั่นเพียรในการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่แสดงความสนใจตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน มีความพยายามทำงานและร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด ขณะที่มีกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ชัดเจน

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกถึงความเอาใจใส่ในการเรียนของบุคคล ซึ่งการกระทำหรือการแสดงออกเป็นประจำในเวลาเรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

ประเภทของวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

แบนด์ และคณะ (เจเลียว บุชนีเยร. 2531 : 16 ; อ้างอิงจาก Bandt and others. 1974 : 42 – 48) ได้จำแนกวิธีการเรียนไว้ 12 แบบดังนี้

แบบลงตา ผู้เรียนแบบนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อการเรียนรู้อย่างจดจ่ออย่างน้อยที่จะเขียนสรุปคำบรรยายที่ยืดยาวให้เป็นคำบรรยายใหม่ที่น่าสนใจ ผู้เรียนใช้วิธีการเรียนแบบเรียนจำแต่ละเลยการเรียนรู้

แบบนักไฝ่สันติ ผู้เรียนแบบนี้เป็นคนรักสงบและสนใจงานในระดับต่ำ เมื่อเข้าห้องเรียนผู้เรียนจะพยายามลอกหรือจดทุกอย่างที่ได้ฟังได้ยินลงในสมุด

แบบนักคิด ผู้เรียนพยายามแสวงหาทฤษฎีส่วนตัวหรือเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยที่สัมพันธ์กับหัวข้อต่างๆ เป็นส่วนตัวของตัวเอง ผู้เรียนมักจะหลีกเลี่ยงการเรียนรู้อะไรที่จริงจัง ซึ่งมีความจำเป็นต่อการอธิบายความเข้าใจในแนวที่ตนเองเสนอ

แบบนักสืบ ผู้เรียนประเภทนี้เป็นผู้ใช้เวลาเพื่อแสวงหารายละเอียดทุกอย่างทั้งๆ ที่มิจานจะต้องทำมาก แนวทางการเรียนแบบนี้เป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

แบบนักโทษทางปัญญา ผู้เรียนแบบนี้เป็นผู้ที่อยู่ในวงจำกัดมากและใช้วิธีการเรียนที่ใช้สามารถในการทำงานน้อยที่สุด เช่น การมองหาคำตอบก่อนที่จะพยายามทำโจทย์

แบบผู้ชำนาญเฉพาะ ผู้เรียนเก่งในทางทำสิ่งต่างๆ ที่ตนเคยฝึกหัดทำมาและมักแสดงให้เห็นถึงความสามารถในเชิงประดิษฐ์สิ่งต่างๆ การเรียนที่มุ่งแสวงหาความรู้และเป็นปัญหาย่อยยากมากสำหรับผู้เรียนแบบนี้

แบบโดดเดี่ยว ผู้เรียนประเภทนี้จะมากแต่ก็มีความยุ่งยากในขณะเดียวกันเพราะความรู้ที่ได้ในเรื่องราวต่างๆ แต่ละเรื่องนั้น แยกออกมาจากเรื่องอื่นๆ ทั้งหมด

แบบนักปรับปรุง ผู้เรียนประเภทนี้มีแนวคิดที่แน่นอนหรือมีค่านิยมเป็นของตนเอง วิธีการเรียนประเภทนี้จะนำไปสู่การรับรู้และการตีความที่ต้องเลือกเฟ้น

แบบมாயา ผู้เรียนแบบนี้ใช้วิธีการติดตามการเรียนรู้หรือรับท่องหนังสือในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

แบบปิดบัง ผู้เรียนจะยืมสมมุติฐานของเพื่อนหรือขอร้องให้เพื่อนช่วยเหลือในการทำบ้าน พยายามให้เพื่อนๆ เชื่อมกันว่าตนอ่านหนังสือเพียงเล็กน้อยแต่ความจริงตนอ่านหนังสือเต็มที่

แบบนักปฏิบัติ ผู้เรียนแบบนี้จะสร้างความพยายามที่จะค้นหาสิ่งที่ตนมุ่งหวังในการเรียนและดำเนินไปตามแนวทางของตน

แบบนักสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีเป้าหมายคือการสร้างความรู้สึกร่วมบุคคลนอกเหนือจากสิ่งที่ตนเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง แนวทางการวิจารณ์และเข้าใจเนื้อหาให้ลึกซึ้ง

เซอร์ล ริชแมน และแอนโทนี กาช่า (ศักดิ์ชาย ชูศรีโณม. 2535 : 20 : อ้างอิงจาก Sheril Reichman and Anthony. 1975 : 86 - 87) ได้แบ่งประเภทของวิธีการเรียนไว้ 6 แบบคือ

1. แบบอิสระ ลักษณะผู้เรียนแบบนี้ชอบที่จะคิดและทำงานในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง
2. แบบหลีกเลี่ยง ผู้เรียนแบบนี้จะไม่สนใจการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผนทัศนะของผู้เรียนแบบนี้เห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ
3. แบบร่วมมือ ผู้เรียนแบบนี้รู้สึกว่าตนสามารถเรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้และความสามารถซึ่งกันและกัน
4. แบบพึ่งพา ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้เป็นแบบที่แสดงความอยากเรียนรู้น้อยและจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกบังคับหรือกำหนดให้เรียน
5. แบบแบ่งชั้นเรียน แบบนี้ผู้เรียนเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีกว่าคนอื่นๆ ในชั้นเรียน

6. แบบมีส่วนร่วม ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุดจากชั้นเรียน

จากการแบ่งวิธีการเรียนที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นว่านักเรียนแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนหรือพฤติกรรมการเรียนที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวบางคนชอบเรียนในที่เงียบสงบ บางคนชอบเรียนท่ามกลางเสียงอึกทึก บางคนชอบคิด บางคนชอบทำ เป็นต้น ดังที่ตันน์ และตันน์ (ประสาธ อิศรปริดา. 2531 : 176 ; อ้างอิงจาก Dun and Dun. 1987) ได้จำแนกความแตกต่าง

ของแบบการเรียนรู้นอกตามสภาวะที่แตกต่างกัน 4 ด้าน คือ สิ่งแวดล้อม (Environment) อารมณ์ (Emotional) สังคม (Sociological) และร่างกาย (Physical) ดังนี้

1. สภาวะสิ่งแวดล้อม

เสียง บางคนเรียนในห้องที่สงบ บางคนทนต่อเสียงรบกวนได้

อุณหภูมิ บางคนชอบเรียนในสภาพอากาศหนาว บางคนชอบเรียนในสภาพอากาศอบอุ่นหรือร้อน

ที่นั่ง บางคนชอบนั่งศึกษาที่โต๊ะ ซึ่งมีผู้อื่นนั่งหลายคน บางคนชอบนั่งศึกษาที่โต๊ะที่ออกแบบไว้ให้คนเดียวเป็นสัดส่วนเฉพาะ

2. สภาวะด้านอารมณ์

แรงจูงใจ บางคนมีแรงจูงใจภายใน (self – Motivated) บางคนเรียนเฉพาะมีแรงจูงใจภายนอก เช่น ต้องการคำชมเชย รางวัล

ความรับผิดชอบ บางคนเรียนด้วยความรับผิดชอบสูง บางคนขาดความรับผิดชอบ การกำหนดตารางเรียน บางคนต้องกำหนดตารางเรียนประจำวันของตนเอง เช่น วันจันทร์ศึกษาวิชาสังคม วันอังคารศึกษาวิทยาศาสตร์ แล้วปฏิบัติตามตารางที่กำหนด

3. สภาวะด้านสังคม

เป็นลักษณะทางสังคมของแต่ละบุคคลในขณะที่เรียนหรือศึกษา บางคนชอบเรียนหรือศึกษาเป็นรายบุคคล บางคนชอบเรียนเป็นคู่ บางคนชอบเรียนเป็นทีม บางคนชอบเรียนโดยมีผู้ใหญ่หรือผู้ปกครองร่วมด้วย แต่บางคนก็ไม่มีลักษณะแน่นอน บางครั้งก็ชอบเรียนเป็นกลุ่ม

4. สภาวะด้านร่างกาย

การรับรู้ บางคนชอบเรียนด้วยการดู หรือสังเกต บางคนชอบเรียนด้วยการฟัง บางคนชอบเรียนด้วยการสัมผัส บางคนชอบเรียนด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหว

การรับประทานอาหารขณะเรียน บางคนรับประทานอาหารว่างหรือเครื่องดื่มไปพร้อมๆ กับการเรียนหรือการศึกษา แต่บางคนไม่ชอบทำเช่นนั้น

เวลา บางคนเรียนได้ดีที่สุดในตอนเช้า บางคนเรียนได้ดีในตอนบ่าย บางคนอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพในตอนดึก บางคนอ่านหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพในตอนเช้ามืด

การเคลื่อนไหว บางคนเรียนได้ดีเมื่อมีการเคลื่อนไหวร่างกาย บางคนเรียนได้ดีเมื่ออยู่นิ่ง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ธีระชัย ปุณณโชติ (2515 : 13 – 17) ได้กล่าวว่าการสอนเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อนกระบวนการหนึ่ง และยังเป็นภาระรับผิดชอบที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการเป็นครูที่มีคุณภาพ คุณสมบัติของครูที่เรียกว่าครูที่มีคุณภาพนั้นอาจแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น แต่ทว่าคุณสมบัติที่สำคัญของการเป็นครูก็คือ การเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ

ในการถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ ให้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง ดังนั้นนักการศึกษาและนักวิชาการในสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจึงได้พยายามที่จะคิดค้นและแสวงหาทฤษฎีและหลักการต่างๆ ขึ้นมากมาย เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไม่หยุดยั้ง วิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือการเข้าไปสังเกตพฤติกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

อเนกกุล กริแสง (2520 : 43 - 50) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีการเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเรียนว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนที่ดีนั้นจะต้องมีวิธีการเรียนที่ถูกต้อง โดยวิธีการเรียนมีองค์ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสนใจ คือ การฝึกฝน การรู้ผลงาน การแบ่งบทเรียนเป็นตอนๆ การใช้ประสาทรับรู้ในการเรียน เครื่องล่อใจ หมายถึง สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรม และความเอาใจใส่ต่อการเรียน

สัจต อุทรานันท์ (2525 : 42) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนนั้น นอกเหนือจากวิธีการเรียนแล้ว ลักษณะของการเรียน อัตราการเรียนของผู้เรียนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน

รุ่งทิวา จักรกร (2527 : 21) ได้กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจะทำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาว์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ คือ ความสั้น - ยาว ของบทเรียน ความยาก - ง่ายของบทเรียน เป็นต้น

2.2 สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนของบทเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ

3. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลอาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 การเรียนรู้โดยมีครูสอน

4. แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่มีต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตนั้น ประกอบด้วยลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้อยู่ แรงจูงใจในการเรียน และวิธีการเรียนรู้ ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมานี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความมุ่งหวังหรือไม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นสำคัญ

การพัฒนาพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ไม่ดี ก็จะมีผลให้การเรียนต่ำ แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการเรียนสามารถพัฒนาได้ ดังที่มีผู้เสนอแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้เกิดพฤติกรรมการเรียน ไว้ดังนี้

เมเกอร์ (Mager. 1962 : 8) ได้เสนอว่า จุดมุ่งหมายของการสอนที่ดีควรระบุถึงพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนปรารถนาให้เกิดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเรียนการสอน กล่าวโดยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน การที่นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดี คือรู้จักจัดสรรเวลาให้เป็นประโยชน์ และปฏิบัติตัวในห้องเรียนอย่างเหมาะสม มีความตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอนคิดไตร่ตรองตามคำพูดของครู ชักถามเมื่อไม่เข้าใจ และจดบันทึกในสิ่งที่ได้เรียนรู้ วิธีการเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น และอีกประการหนึ่งนักเรียนต้องมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนด้วย

บราวน์แมน (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2526 : 12 - 13 : อ้างอิงจาก Brownman. 1965 : 8) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สรุปได้ว่าวิธีการเรียนของนักเรียนหรือพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เจตคติของนักเรียนต่อครูผู้สอน สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

แมดดอกซ์ (Maddox. 1965 : 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การเรียนของแต่ละคน นอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 แล้ว ยังขึ้นอยู่กับความพยายาม และวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 - 40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีการทำงานให้ได้ผลดี

วิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวน

เรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้

4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่งๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้

5. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ตีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งปรับปรุงได้ โดยศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี

สมิธ (Smith. 1970 : 2 - 35) ได้เสนอแนะวิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้

4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่งๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้

5. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ตีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งปรับปรุงได้ โดยศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี

ก่อ สวัสดิ์พานิช (2525 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นว่า เป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามยากในตอนนี้อย่างยิ่ง แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนที่ดีได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งอกตั้งใจ พยายามรักษาเวลา และทำตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ต้องศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้สำเร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

ปรีชา คัมภีรปรกรณ์ (2526 : 45) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากระบวนการเรียนของนักเรียน องค์ประกอบความพร้อมของผู้เรียน พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน องค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวบังคับหรือชี้นำในการแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียนการสอน เพื่อนร่วมชั้นเรียนเหล่านี้ย่อมเกี่ยวข้องในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

วัชร บุรณสิงห์ (2526 : 48 - 54) ได้อธิบายเพิ่มเติมสรุปได้ว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อน หลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม

สุนทรี พิริยกิจ (2527 : 19) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การปฏิบัติตนในขณะที่เรียนในห้องเรียนควรปฏิบัติตามหลักหัวใจนักปราชญ์ ดังนี้ คือ สู แปลว่า ฟัง ต้องฟังด้วยอาการตื่นตัวอยู่เสมอ จิ (จินต) แปลว่า คิด เมื่อฟังคำอธิบายของครูก็นำมาคิดไตร่ตรองแล้วถ้าหากสงสัยต้องขจัดข้อสงสัยให้ได้ ปุ (ปุจฉา) แปลว่า ไตร่ตรองเมื่อสงสัยต้องถาม ลิ (ลิขิต) แปลว่า จด หลังจากคิดไตร่ตรองแยกแยะเนื้อหาแล้วให้จดแบบย่อไว้ ส่วนการปฏิบัติตนนอกห้องเรียนควรทำตารางเรียนสำหรับตนเอง

เสรี เกียรติบรรลือ (2529 : 60 - 65) ได้เสนอแนวทางในการสร้างความสามารถในการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้ รู้เรื่องที่ต้องเรียนให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่างๆ เป็นภาพรวมของเรื่องทั้งหมด เรื่องที่มีเนื้อหาซับซ้อนการอย่างช้าๆ จะทำให้จดจำได้ดีขึ้น พยายามหาวิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ช่วยความจำหรืออาจจัดแยกข้อมูลนั้นออกเป็นประเภทเป็นกลุ่มตามความมุ่งหมายเดียวกันก็จะทำให้ช่วยจำง่ายขึ้นและหาแบบฉบับในการเรียนรู้ของตน

ภิญโญ สาธร (2531 : 16) ได้เสนอแนะวิธีเรียนได้แก่ พอสรุปได้ ดังนี้

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครู อาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายของครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลัง แต่รับจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเองไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

- 2.1 ขยันทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่ง หรือลองทบทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน
- 2.2 ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว
- 2.3 ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

ทิพาวิดี เอมะวรรณะ (2529 : 3 -26) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็เริ่มต้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครูหรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหา โดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกันคือ

1. สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5 - 6 วัน
2. ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำ
3. ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเองชมเชยตนเอง เพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน
4. เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ
5. เน้นการปฏิบัติ (practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญและทำได้แม่นยำ
6. หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นตัวกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีสอนในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1. การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสม และเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานโดยบรรลุเป้าหมาย
2. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง
3. เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง
4. ฝึกการบันทึก เช่น การเขียนตัวโน้ต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น
5. ฝึกเทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว เช่น อ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรืออ่านผ่านตา

วิธีแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน

แมดดอกซ์ (Maddox. 1965 : 2) ได้ศึกษาพบว่า วิธีจะช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการเรียนให้ดีขึ้นดังนี้

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรง อาจทำให้ได้โดยการออกกำลังกาย รู้จักวิธีผ่อนคลายความตึงเครียด
2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงานโดยมีการวางแผนและแบ่งเวลาเรียน และการทำงานให้มีประสิทธิภาพ
3. ลดความกังวลและความตื่นตระหนก โดยแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจของตนเอง ได้มีการศึกษายืนยันว่าครูสามารถสอนและฝึกให้นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ดีได้ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อาสลาม และบราวน์ (จารุลักษณ์ พินพรหมราช. 2529 : 22 อ้างอิงจาก ; Haslam and Brown. 1968 : unpagged) ได้ศึกษาพบว่า การสอนวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักเรียนมีวิธีในการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย ครูจะสร้างวิธีในการเรียนให้ดีขึ้นแก่นักเรียนได้จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีเรียนและวิธีทำงาน
2. การจัดตารางเวลาเรียน
3. วิธีการจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
4. การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต
5. การเตรียมตัวสอบ
6. การทอหนังสือ
7. การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ
8. การเขียนรายงาน
9. การใช้ห้องสมุด

สำหรับการศึกษาค้นคว้าในการศึกษาครั้งนี้ มีพฤติกรรมการเรียนที่เน้นในการให้ความช่วยเหลือดังนี้

1. การแบ่งเวลา โดยวางแผนการใช้เวลาในแต่ละวันว่าจะทำอะไรบ้าง จึงจะเหมาะสม และพยายามปฏิบัติตามกำหนดนั้นให้ได้ ทั้งนี้ เพื่อฝึกนิสัยที่ดีในการตรงต่อเวลาและเกิดความสม่ำเสมอในการทำงานอ่านหนังสือ ช่วยงานบ้าน ออกกำลังกาย และการพักผ่อน โดยต้องพยายามรักษาเวลาตามที่ตั้งไว้ให้ได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2. หลักการอ่านหนังสือที่ดี ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพควรมีวิธีการดูหนังสือที่ดีด้วย ควรปฏิบัติดังนี้คือ

2.1 อ่านคร่าวๆ อย่างรวดเร็วผ่านไปหนึ่งรอบก่อน

2.2 อ่านซ้ำอีกครั้งอย่างตั้งใจ เมื่อพบใจความสำคัญต้องจำและทำเครื่องหมายไว้

เช่น ขีดเส้นใต้ ทำดาว หรือจดโน้ตลงในสมุด บางครั้งในหนังสือเรียนจะเน้นใจความสำคัญให้เช่น

พิมพ์ตัวใหญ่ ตัวต่ำกว่าปกติ พิมพ์เป็นสีอื่นที่แตกต่างจากข้อความธรรมดา หรือขีดเส้นใต้ไว้ให้เป็นต้น

2.3 ทดสอบความจำโดยการถามด้วยคำถามต่างๆ เพื่อทบทวนความจำเป็นเช่นใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร กับใคร เมื่อไร เป็นต้น ถ้าตอบไม่ได้ต้องอ่านใหม่โดยเฉพาะเน้นตรงที่ยังจำไม่ได้มากๆ

2.4 หมั่นทบทวนบ่อยๆ โดยการอ่านที่โน้ดย่อและควรยกตัวอย่างไว้ด้วยเพื่อความเข้าใจ

3. หลักการฟัง นักฟังที่ดีควรปฏิบัติตนดังนี้

3.1 ฟังอย่างตั้งใจจดจ่อ และฟังจนจบเรื่องที่ครูสอนหรือมีผู้อื่นออกไปอภิปราย

3.2 การฟังอย่างเดียวย่อมทำให้ลืมได้จึงควรมีสมาธิไว้สำหรับจดโน้ตในเวลาฟังเสมอ

3.3 เวลาฟังต้องพยายามแยกแยะว่าส่วนใดเป็นส่วนสำคัญหรือข้อปลีกย่อยในการพูดครั้งนั้นๆ

3.4 ทดสอบการฟังโดยปิดสมุดที่จดโน้ตแล้วระลึกถึงเรื่องที่ฟังว่าจำได้มากน้อยเพียงใดถูกต้องหรือไม่ โดยการสอบถามกับผู้พูดหรืออ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องที่พูดว่าเนื้อหาสำคัญตรงกันหรือไม่

4. หลักการจดโน้ต การจดโน้ตที่ดีมีประโยชน์หลายประการคือ ช่วยให้เข้าใจในการวางแผนหรือโครงร่างของเรื่องนั้นๆ ช่วยให้จำได้นานและแม่นยำมากขึ้นหลักการจดโน้ตมีดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาหนังสือตามหัวข้อที่สำคัญก่อนที่จะอ่านหรือฟังหรือเรียน

4.2 จดบันทึกย่อๆ ด้วยความเข้าใจจริงๆ เป็นภาษาของตนเอง

4.3 จดบันทึกเฉพาะส่วนสำคัญ และเรียบเรียงหัวข้อให้มีความสัมพันธ์กัน เช่น มีข้อใหญ่ ข้อเล็ก

4.4 ถ้าตอนใดจดไม่ทันให้เว้นไว้ และขอยืมเพื่อนจดภายหลัง

4.5 ใช้เครื่องหมายชี้ให้เห็นว่าเป็นตอนสำคัญเช่น ทำวงเล็บ หรือขีดเส้นใต้หรือเขียนตัวโต เป็นต้น

4.6 ถ้าไม่ได้จดลงในสมุดเล่มเดียวกัน ควรรวบรวมให้เป็นเล่มเดียวกันเมื่อจดโน้ตเรียบร้อยแล้ว เพื่อความต่อเนื่องของเนื้อหาในการทบทวน

5. หลักการจำ มีข้อควรปฏิบัติดังนี้

5.1 เรียนซ้ำจนจำได้ เช่น ท่องสูตรคูณทุกวัน อ่านหนังสือบทเรียนซ้ำหลายๆ เทียว

5.2 การทดสอบตัวเอง เช่น อ่านหนังสือตามที่กำหนดแล้วปิดหนังสือลองระลึกดูว่ามีความสำคัญว่าอย่างไรบ้าง หากยังจำไม่ได้ก็อ่านใหม่จนจำได้

5.3 การจัดระเบียบการจำ เช่น การจัดกลุ่มตัวเลขเป็นกลุ่มย่อยในกลุ่มใหญ่ เช่น 25743 เป็น 25 -743 เป็นต้น

- 5.4 การจำหลัก สามารถช่วยความจำได้เช่น จำนวนวันแต่ละเดือนก็จำหลักว่า เดือนที่ลงด้วย คม มี 31 วัน
เดือนที่ลงท้ายด้วย ยน มี 30 วัน
 - 5.5 การสร้างรหัสหรือตัวอย่าง เช่น ปชต. ย่อมาจาก ประชาธิปไตย เป็นต้น
 - 5.6 การสร้างคำสัมผัส เช่น หลักการใช้ไม้มีวน 20 คำ
 - 5.7 เวลาที่ใช้ฝึกความจำ ควรใช้เวลาครั้งละ 20 นาที จะให้ผลดีกว่าการฝึก โดยใช้เวลาอื่นๆ เพราะทำให้เกิดการลืม สมองเห็น้อยๆ
 6. หลักการเตรียมตัวสอบ ควรปฏิบัติเป็นขั้นตอนดังนี้
 - 6.1 การเตรียมบทเรียน ทบทวน ว่ามีส่วนใดที่ยังจดไม่ทันหรือทำงานบกพร่อง ส่วนใดรับปรึกษาและทำความเข้าใจกับอาจารย์หรือผู้สอนหรืออาจทบทวนกับเพื่อนๆ ก็ได้
 - 6.2 การเตรียมทางกายและใจ เป็นสิ่งสำคัญเสมอ ต้องงดการเที่ยวเตร่รักษาสุขภาพ ให้เป็นปกติไม่เจ็บป่วย ออกกำลังกายสม่ำเสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ ไม่วิตกกังวลในการสอบ โดยมีการเตรียมตัวที่ดี
 - 6.3 จัดตารางทบทวนความรู้แต่ละวิชาในแต่ละวัน โดยทบทวนจากน้อยไปหามากจะทำให้ การจำเป็นหมวดหมู่ดีขึ้นและรวดเร็ว
 - 6.4 เตรียมอุปกรณ์ในการทำข้อสอบให้พร้อม
 - 6.5 ไม่ดูหนังสือหักโหมในวันก่อนวันสอบจะทำให้อ่อนเพลีย จำไม่ได้ วิตกกังวล ต้องพักผ่อนให้สบายเพราะมีการเตรียมตัวที่ดีมาแล้ว
 - 6.6 ดื่นแต่เช้าเพื่อไปสนามสอบ
- จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน จะเห็นว่าพฤติกรรมการเรียนที่ดี และวิชาการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ต้องอาศัย การฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ต้องใช้เวลาและกำลังใจในการพัฒนาหรือปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนของตน

ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษา

ปรัชญาคณะพลศึกษา

สร้างคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ

ปรัชญาภาควิชาคณะพลศึกษา

"สร้างเสริมกีฬา พัฒนาความรู้ เชิดชูคุณธรรม เป็นผู้นำสังคม"

ปณิธานคณะพลศึกษา

คณะพลศึกษามีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิต ที่มีคุณภาพะทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ซาบซึ้งคุณธรรม และเป็นผู้นำสังคมทางด้านวิชาชีพ

ประวัติคณะพลศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีประวัติสืบเนื่องมาอย่างยาวนาน โดยเริ่มตั้งแต่มีการผลิตครูพลศึกษาเริ่มในปี พ.ศ. 2456 กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งสถานฝึกหัดครูพลศึกษา ขึ้น ณ โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยในปัจจุบัน) ใช้ชื่อว่า "ห้องพลศึกษากลาง" สังกัดกรมศึกษาธิการ เปิดสอน 2 วิชา คือ มวยไทยและการตัดตน ส่วนห้อยโหนหรือยิมนาสติกส์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2462 ได้มีการแก้ไขหลักสูตรและเปลี่ยนชื่อเป็น "โรงเรียนพลศึกษากลาง" จัดการเรียนการสอนเฉพาะภาคค่ำ เวลา 16.00 - 19.00 น. หลักสูตรใหม่ มี 4 วิชา คือ

1. วิชาลูกเสือ
2. วิชาตัดตนห้อยโหน (ยิมนาสติกส์)
3. วิชาญูญิตสู (ยูโด)
4. วิชามวยไทย มวยฝรั่ง (สากล) และฟันดาบ

ผู้เรียนส่วนมากเป็นครูสอนวิชาสามัญและอบรมวิชาชุดอยู่ ณ สามัคยาจารย์สมาคม ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ผู้สอบได้ 2 วิชา ได้รับประกาศนียบัตรครูผู้สอนพลศึกษา (พ.ต.) สอบได้ 3 วิชา ได้รับประกาศนียบัตรครูพลศึกษาโท (พ.ท.) และถ้าสอบได้ 4 วิชา จึงจะได้รับประกาศนียบัตรครูพลศึกษาเอก (พ.อ.) หลักสูตรการสอนไม่แน่นอนใน 4 วิชา อาจเรียนได้ในปีเดียวหรือก็ปีจบก็ได้ตามความสามารถ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2476 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งกรมพลศึกษาขึ้น จึงได้โอนโรงเรียนพลศึกษากลางมาสังกัดกรมพลศึกษา ในปี พ.ศ. 2479 แต่ยังคงตั้งอยู่ ณ ที่เดิมและได้ย้ายมาอยู่อาคารใหม่บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ ซึ่งเป็นที่ตั้งในปัจจุบันนี้ เมื่อต้นปี พ.ศ. 2483 กรมพลศึกษาได้แก้ไขปรับปรุงหลักสูตรใหม่ โดยแบ่งหมวดวิชาออกเป็น 2 หมวด คือ

1. หมวดวิชาบังคับ ได้แก่ วิชาจรรยาครู ลูกเสือ สุขศึกษา ปฐมพยาบาล กายบริหาร กรีฑา และกีฬา (หญิงมีเนตบอล วอลเลย์บอล ชายมีบาสเกตบอล ฟุตบอล ตะกร้อ)
2. หมวดวิชาไม่บังคับ มี 4 วิชา
 - ก. มวยไทยและมวยสากล
 - ข. กระบี่กระบองและฟันดาบ
 - ค. ตัดตนส่วนห้อยโหน (ยิมนาสติกส์)
 - ง. ญูญิตสู (ยูโด)

เมื่อผู้เรียนสอบได้หมวดวิชาบังคับแล้ว จะได้ประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาตรี (พ.ต.) และถ้าสอบได้หมวดวิชาไม่บังคับอีก 2 ชุด ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาโท (พ.ท.) ถ้าได้หมด 4 ชุด ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาเอก (พ.อ.)

ในปี พ.ศ. 2493 กรมพลศึกษา ได้ปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาให้สอดคล้องกับการผลิตครูสามัญอื่น มีหลักสูตร 5 ปี และให้ชื่อโรงเรียนใหม่ว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา"

รับนักเรียนต่อจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยได้รับทุนของจังหวัดและจังหวัดสอบคัดเลือกมา จังหวัดละ 2 คน (เฉพาะชาย) การเรียนเป็นแบบโรงเรียนประจำ วิชาเรียน 5 หมวด คือ

1. หมวดวิชาครูและสังคมศึกษา
2. หมวดวิชาภาษาอังกฤษ
3. หมวดวิชาภาษาไทย
4. หมวดวิชาพลศึกษา (กรีฑาและกีฬา)
5. หมวดวิชาประกอบมีสุขภาพ อนามัย สรีรกายวิภาคศาสตร์ ชีววิทยา

และการเล่นเข้าจังหวะ

ผู้ที่เรียนจบปีที่ 1 ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษา (พ.ต.) จบปีที่ 3 ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาโท (พ.ท.) และจบปีที่ 5 ได้รับประกาศนียบัตรประโยคครูพลศึกษาเอก (พ.อ.) และต่อมาปี พ.ศ. 2497 ได้เปิดรับส่วนกลางโดยโรงเรียนสอบคัดเลือกเอง เรียนแบบไปกลับและได้รับนักเรียนหญิงด้วย

ในปี พ.ศ. 2497 กระทรวงศึกษาธิการได้ขยายโครงการด้านการฝึกหัดครู โดยตั้งเป็นกรมการฝึกหัดครูขึ้น เพื่อจะไดรรวบรวมการฝึกหัดครูในสังกัดต่าง ๆ มาอยู่ด้วยกัน ดังนั้น โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษาจึงโอนไปสังกัดแผนกฝึกหัดครูพลานามัย กองโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา จึงได้ขอตั้ง "วิทยาลัยพลศึกษา" ขึ้นแทนโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2498 โดยจัดหลักสูตรการเรียน 4 ปี และ 2 ปี หลักสูตร 4 ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนหลักสูตร 2 ปี รับนักเรียนที่สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า ทั้งสองหลักสูตรนี้ผู้สำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) หรือ (ป.กศ.สูงพลศึกษา)

เนื่องจากจำนวนครูพลศึกษา ไม่เพียงพอับความต้องการ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ดังนั้น กรมการฝึกหัดครูจึงมีนโยบายผลิตครูในระดับนี้ขึ้น แต่เนื่องจากขาดผู้ดำเนินการในด้านนี้จึงมอบให้กรมพลศึกษาดำเนินการแทน ดังนั้น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย" จึงเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2501 โดยเปิดรับนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตร 2 ปี ผู้เรียนสำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. พลานามัย) เท่านั้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2511 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ระงับการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (พลานามัย) และมอบหมายให้กรมพลศึกษาดำเนินการผลิตครูเฉพาะประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) อย่างเดียว

เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2513 กระทรวงศึกษาธิการ อนุมัติประกาศตั้ง "วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา" เป็นสาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยมอบให้กรมพลศึกษา มีหน้าที่ผลิตครูพลศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (พลศึกษา) หรือ กศ.บ. (พลศึกษา) ทั้งนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2513 โดยรับนิสิตปี 1 จำนวน 361 คน จากผู้ที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 5 และประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) หลักสูตร 4 ปี โดยสภาการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการสอบคัดเลือกและ

รับนิสิตปีที่ 3 จากผู้ที่จบประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา) หลักสูตร 2 ปี
จำนวน 59 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา สอดคล้องเลือกเอง

หลักสูตรการเรียนในวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ประกอบด้วย

1. วิชาสามัญ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์
 2. วิชาเฉพาะ เลือกเรียนในสาขาที่ตนเองสนใจ

2. วิชาการศึกษา ได้แก่ วิชาการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและวิธีสอน ประมาณหนึ่งในห้าของวิชาที่ต้องเรียนทั้งหมด

3. วิชาพลศึกษาและสันตนาการ ซึ่งเป็นวิชาเอกมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ประกอบด้วยวิชาหลัก ซึ่งบัณฑิตจะนำไปใช้สอนในโรงเรียนต่างๆ กับวิชาเลือก เช่น วิชาต่อสู้ และป้องกันวิชากีฬาทางน้ำ วิชากีฬาไทย วิชากีฬาอื่นๆ ประมาณหนึ่งในสามของวิชาที่ต้องเรียนทั้งหมด

4. วิชาสหศึกษา (วิชาโท) ประมาณหนึ่งในสิบของวิชาที่ต้องเรียนทั้งหมด

วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ดำเนินการผลิตครู กศ.บ. (พลศึกษา) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2513 เรื่อยมาจนกระทั่งในเดือนมิถุนายน 2517 จึงเปิดสอนวิชาพลศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นมานิสิตรุ่นแรก 8 คน

เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา ซึ่งเป็นวิทยาเขตหนึ่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และยังคงดำเนินการผลิตครูระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาเอก พลศึกษา วิชาโทสุขภาพศึกษา และปริญญโท และเปลี่ยนการเรียนเป็นระบบทวิภาค (Semester)

ในปีการศึกษา 2518 ได้เปิดรับนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกสุขศึกษา
ขึ้นอีกสาขาหนึ่ง จำนวน 28 คน

ในปีการศึกษา 2522 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษำบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์ และวิชาเอกสังคมศึกษา ขึ้นอีก 2 สาขา

ในปีการศึกษา 2524 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้เปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ขึ้นอีก 1 สาขา

ในปีการศึกษา 2525 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนระดับปริญญาตรีตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี)

ในปีการศึกษา 2532 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา ได้ยุบรวมเป็นคณะพลศึกษา เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2532 สถานที่ตั้งมี 2 แห่ง คือ ที่สนามกีฬาแห่งชาติและที่ประสานมิตร ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีตามหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี) 2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ พลศึกษา สุขศึกษา ปริญญาตรีตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) 2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ พลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ

ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคปกติ) 2 สาขาวิชาเอก ได้แก่ พลศึกษา และสุขศึกษา

ในปีการศึกษา 2533 เปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเอกพลศึกษา

ในปีการศึกษา 2534 เปิดหลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) สาขาวิชาเอกสุขศึกษา

ในปีการศึกษา 2536 เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชา พลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา และสาขาวิชาสหนันทนาการ

ในปีการศึกษา 2538 เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2537 : 121 - 124)

ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 โครงการจัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้ปรับ สถานภาพมาเป็นโครงการจัดตั้งภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคณะพลศึกษา โดยตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

ในปีการศึกษา พ.ศ. 2541 โครงการจัดตั้งภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ได้เปิด หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา : การเป็นผู้ฝึกกีฬา

ต่อมาเดือนพฤษภาคม 2544 สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้โครงการจัดตั้งภาควิชา วิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ตั้งแต่นั้นมา

ปีการศึกษา พ.ศ. 2543 เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา (ภาคปกติ และภาคพิเศษ)

สรุปภาพรวมอดีต - ปัจจุบันของคณะพลศึกษา

ห้องพลศึกษากลาง	พ.ศ. 2456 - 2461
โรงเรียนพลศึกษากลาง	พ.ศ. 2462 - 2492
โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา	พ.ศ. 2493 - 2497
วิทยาลัยพลศึกษา	พ.ศ. 2498 - 2513
วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา	พ.ศ. 2513 - 2517
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	พ.ศ. 2517 - 2532
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	17 พฤศจิกายน 2532 - ปัจจุบัน
(คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2545 : 16 - 17)	

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตร 4 ปี)

ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (Bachelor of Science Program)

ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม วิทยาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา)

Bachelor of Science (Physical Education)

ชื่อย่อ วท.บ. (พลศึกษา)

B.Sc. (Physical Education)

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วัตถุประสงค์

1. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยทางพลศึกษา วิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย และการกีฬา
2. สามารถนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ ในชีวิตประจำวัน
3. มีคุณธรรม จริยธรรม และศรัทธาในวิชาชีพ

โครงสร้างของหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา หลักสูตร 4 ปี ผู้เรียนจะต้องเรียน รายวิชาต่างๆ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 135 หน่วยกิต โดยมีโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า	จำนวน 33 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	จำนวน 93 หน่วยกิต
2.1 วิชาเฉพาะด้าน	จำนวน 28 หน่วยกิต
2.2 วิชาเอกพลศึกษา	จำนวน 65 หน่วยกิต
3. วิชาเลือกเสรีที่เลือกเรียนจนได้หน่วยกิตครบ	จำนวน 9 หน่วยกิต

แผนการเรียนระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 1			ภาคเรียนที่ 2		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
ทย 101	ทักษะทางภาษา 1	2(2-0)	ทย 102	ทักษะทางภาษา 2	2(2-0)
อก 101	ภาษาอังกฤษ 1	3(3-0)	อก 102	ภาษาอังกฤษ 2	3(3-0)
มน 101	มนุษย์กับการใช้เหตุผล และจริยธรรม	2(2-0)	บร 101	สารนิเทศและการศึกษา ค้นคว้า	2(2-0)
สศ 102	มนุษย์กับสังคม	2(2-0)	มน 101	มนุษย์กับความงาม	2(2-0)
สศ 103	มนุษย์กับโลกปัจจุบัน	2(2-0)	สศ 101	มนุษย์กับอารยธรรม	2(2-0)
วท 101	วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีกับสิ่งแวดล้อม	2(2-0)	คพ 101	คอมพิวเตอร์และการ ประมวลข้อมูล	3(3-1)
วท 102	วิทยาศาสตร์กับการ พัฒนาคุณภาพชีวิต	2(2-0)	พล 101	การเสริมสร้างคุณภาพ ชีวิต	2(2-0)
พล 161	บาสเกตบอล	1(1-1)	พล 112	กลศาสตร์ที่ใช้ในวิชา พลศึกษา	2(2-0)
พล 181	การบริหารกาย	1(1-1)	พล 151	กรีฑา 1	1(1-1)
พล 382	กิจกรรมเข้าจังหวะ	1(1-1)	พล 163	ฟุตบอล 1	1(1-1)
พล 485	เกมเบ็ดเตล็ด	1(1-1)			
พล 321	หลักการและการบริหาร พลศึกษา	2(2-0)			
รวม		21	รวม		20

หมายเหตุ เมื่อจบภาคเรียนที่ 2 จะเรียนรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปครบถ้วน
(ยกเว้นวิชากิจกรรมพลศึกษา 2 หน่วยกิต)

แผนการเรียนระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1			ภาคเรียนที่ 2		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
พล 111	เคมีที่ใช้ในวิชาพลศึกษา	2(2-0)	พล 114	กายวิภาคและสรีรวิทยา	2(2-1)
พล 113	กายวิภาคและสรีรวิทยา ในพลศึกษา	2(2-1)		ในพลศึกษา 2	
พล 152	ว่ายน้ำ 1	1(1-1)	พล 164	ตะกร้อและ เซปักตะกร้อ 1	1(1-1)
พล 153	ยิมนาสติก 1	1(1-1)	พล 165	รักบี้ฟุตบอล 1	1(1-1)
พล 162	วอลเลย์บอล 1	1(1-1)	พล 167	ซอฟท์บอล 1	1(1-1)
พล 173	แบดมินตัน 1	1(1-1)	พล 171	เทนนิส 1	1(1-1)
พล 211	พัฒนาทางกลไก	2(2-0)	พล 172	เทเบิลเทนนิส 1	1(1-1)
พล 215	เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางพลศึกษา	2(2-0)	พล 212	การวิจัยเบื้องต้น ทางพลศึกษา	2(2-0)
พล 261	บาสเกตบอล 2	1(1-1)	พล 213	ภาษาอังกฤษสำหรับ วิชาชีพทางพลศึกษา	2(2-0)
พล 324	การสร้างสมรรถภาพ ร่างกาย	2(2-0)	พล 214	หลักการพื้นฐานและ จรรยาบรรณทางพลศึกษา	2(2-0)
พล 381	กระบี่กระบอง	1(1-1)	พล 251	กรีฑา 2	1(1-1)
พล 411	จิตวิทยาการกีฬา	2(2-0)	พล 263	ฟุตบอล 2	1(1-1)
พล 424	การจัดการแข่งขันกีฬา	2(2-0)	พล 384	แฮนด์บอล	1(1-1)
			พล 423	การเรียนรู้ทางกลไก	2(2-0)
			พล 484	กอล์ฟ	1(1-1)
			พล 253	ยิมนาสติก 2	1(1-1)
รวม		20	รวม		20

แผนการเรียนระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1			ภาคเรียนที่ 2		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
พล 311	ประวัติและปรัชญา พลศึกษา	2(2-0)	พล 312	สังคมกับการกีฬาและ วัฒนธรรม	2(2-0)
พล 412	หลักวิทยาศาสตร์ในการ ฝึกกีฬา	2(2-0)	พล 413	วิทยาศาสตร์การ เคลื่อนไหวเชิงกายวิภาค	2(2-0)
พล 322	การทดสอบและประเมิน ผลทางพลศึกษา	2(2-1)	พล 327	ประสบการณ์วิชาชีพ 1	2(2-0)
พล 323	กลศาสตร์ชีวภาพในการ กีฬาและการออกกำลังกาย	2(2-0)	พล ...	* เลือกเรียนวิชาเอกภาค ทฤษฎี จากหมวด ข จำนวน 4 หน่วยกิต	
พล 326	การสอนพลศึกษาและ กีฬา	2(2-0)	พล ...	* เลือกเรียนวิชาเอกภาค การฝึกและการตัดสิน กีฬา	
พล 421	สรีรวิทยาของการออก กำลังกาย	2(2-1)			
พล 332	หลักสูตรพลศึกษา	2(2-1)			
สข 401	โครงการสุขภาพ ในโรงเรียน	2(2-0)			
พล 252	ว่ายน้ำ 2	1(1-1)			
พล ...	วิชาเอกภาคเทคนิคทักษะ หมวด ข ให้เลือกเรียน อีก 3-4 หน่วยกิต	1(1-1)			
รวม		20-21	รวม		20-22

แผนการเรียนระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1			ภาคเรียนที่ 2		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
พล 422	เวชศาสตร์การกีฬา	2(2-1)	พล 425	ประสบการณ์วิชาชีพ 2	4(0-8)
... ..	* เลือกเรียนวิชาชีพครู				
	ให้ครบตามที่ ก.ค.				
	กำหนดไว้				
... ..	*วิชาเลือกเสรี เรียนให้				
	ครบตามหลักสูตร				
	อีก 3-4 หน่วยกิต				
	รวม			รวม	4

หมายเหตุ

1. ผู้ที่จะลงทะเบียนวิชาระดับ 2 จะต้องเรียนและสอบผ่านวิชาระดับ 1 ของวิชานั้นๆ มาก่อนแล้ว
2. ผู้ที่จะลงทะเบียนเรียนวิชาการฝึกและการจัดสันทนาการจะต้องเรียนและสอบได้ในวิชานั้นๆ ทั้ง 2 ระดับเรียบร้อยแล้ว

การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา จะไว้ให้นิสิตเป็นชุดวิชา ในแต่ละภาคเรียน

นิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 เรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 15 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 6 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 เรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 16 หน่วยกิต วิชาเฉพาะด้าน จำนวน 2 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 2 หน่วยกิต

นิสิตชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 เรียนวิชาเฉพาะด้าน จำนวน 10 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 10 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 เรียนวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 2 หน่วยกิต วิชาเฉพาะด้าน จำนวน 10 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 8 หน่วยกิต

นิสิตชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 เรียนวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 20 - 21 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 เรียนวิชาเฉพาะด้าน จำนวน 4 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา จำนวน 16 หน่วยกิต

นิสิตชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 เรียนวิชาเฉพาะด้าน จำนวน 2 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี จำนวน 9 หน่วยกิต วิชาเอกพลศึกษา 3 หน่วยกิต ภาคเรียนที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา 4 หน่วยกิต

นโยบาย พันธกิจและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะพลศึกษา

นโยบายของคณะพลศึกษา

คณะพลศึกษามีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินการให้ระบบการศึกษาของคณะมีคุณภาพ มาตรฐานเพื่อส่งเสริมการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสนับสนุนคณาจารย์และบุคลากร ของคณะพลศึกษา ให้มีโอกาสดำเนินการพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มความสามารถ โดยมีนโยบายของ คณะพลศึกษา ดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความรู้ความสามารถทางพลศึกษา ให้เล่นกีฬาเป็น ดัดสันและ ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ได้ และสามารถสอนวิชาพลศึกษาได้
2. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความรู้ ความสามารถทางสุขศึกษา สามารถปฏิบัติงานใน หน้าที่งานสุขศึกษา และเป็นผู้นำทางสุขภาพได้
3. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะที่ถูกต้องทางนันทนาการ จนสามารถ นำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม สามารถค้นคว้า วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ นันทนาการในรูปแบบต่างๆ
4. พัฒนาศักยภาพบุคคลให้มีความรู้ เจตคติ และทักษะที่ถูกต้องทันสมัยตามหลักสูตรวิทยาศาสตร การศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเป็นผู้ฝึกกีฬาและเป็นผู้นำทางการกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อความเป็น เลิศได้ ตลอดจนจนเป็นการยกระดับศักยภาพทางการกีฬาของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาประเทศ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยทางพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการ และวิทยาศาสตรการศึกษา เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะพลศึกษา

คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2546 : 23) เน้นคุณลักษณะของ บัณฑิตคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งเป็นงานหลัก จึงได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ของคณะพลศึกษาไว้ดังนี้

1. มีความรู้ดีทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการและวิทยาศาสตรการศึกษา ตามสาขาที่เรียน
2. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสัมมาคารวะ เคารพครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรมจริยธรรม และสามารถควบคุมตนเองได้ดี
5. มีศรัทธาในวิชาชีพและมีความสามารถในการประกอบอาชีพได้
6. มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตดี มีจิตใจดีงาม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาสลาม และบราวน์ (Haslam and Brown. 1967 : 223) ศึกษาว่าการสอนทักษะการเรียนรู้ที่มีระบบระเบียบจะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 74 คน ที่โรงเรียนไฮแลนด์ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ให้กลุ่มทดลองเรียนวิชาการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Brown – Holtman Effective Study Course) กลุ่มควบคุมไม่ให้เรียนวิชาดังกล่าว ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน (Brown – Holtman Survey of Study Habits Attitudes) ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน The Brown – Holtman Effective Study Course เพื่อดูว่าในกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงทักษะทางการเรียนหรือไม่ ผลจากการเปรียบเทียบนักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยดูคะแนนจากแบบสอบถามการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Effective Study Test) ปรากฏว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนเรียนและคะแนนจากแบบทดสอบดังกล่าวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการให้ความรู้และฝึกทักษะทางการเรียนนอกจากจะส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังช่วยปรับปรุงพฤติกรรมในการเรียนและเจตคติในการเรียน ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้นด้วย

แคมป์เบล (Campbell. 1970 : 1069-A) ได้ทดลองตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างพัฒนาการทางพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) และด้านจิตพิสัย (Affective Domain) ของนักเรียน พบว่า การใช้พฤติกรรมของครูมีส่วนช่วยเสริมสร้างพัฒนาการด้านพุทธิพิสัยและจิตพิสัยของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ไดเนอร์ (Diener. 1970 : 396-400) ได้ศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 3 และ 4 จำนวน 138 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพฤติกรรมในการเรียนต่างกัน คือ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ไลท์ และอเล็กซาคอส (Light and Alexakos. 1970 : 450) ได้ศึกษาว่าการแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ช่วยปรับปรุงพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนหรือไม่ โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 และ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการแนะแนวเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม กลุ่ม 3 เป็นกลุ่มควบคุมไม่ให้คำปรึกษาแนะแนว ก่อนและหลังให้คำปรึกษาแนะแนวแต่ละกลุ่มตัวอย่างให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสำรวจนิสัยในการเรียนของเรนน (Renn's Inventory of Study Habits) แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีทดสอบค่า (t-test) แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ผลการศึกษาปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคำปรึกษาแนะแนวทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม มีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ .01

บริกส์ โทซี และมาร์เลย์ (Brige Tosi and Marley. 1971 : 347 - 350)

ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการณ์เรียนที่มีต่อผลการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ทดลองสร้างขบวนการบางอย่างเพื่อให้สิตเกิดความพอใจเกี่ยวกับสภาพการณ์เรียนการสอนและวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเทคนิคของโรบินสัน (The Robinson SQ 3R) ให้แก่กลุ่มทดลองเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม คะแนนของสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในด้านการเรียนนั้นถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขดีขึ้นแล้วจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

โจเซฟ (Joseph. 1973 : 213-220) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการณ์สอนโดยการสังเกตพฤติกรรมการณ์เรียนการสอน" ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูที่สังเกตการณ์สอนของครูคนอื่นโดยใช้วิธีสังเกตการณ์กริยาร่วมทางวาจาของแฟลนเดอร์สเป็นเครื่องมือจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการณ์เรียนตามไปด้วย

ปิกา และดอร์ที (Pica and Doughty. 1985 : 26 -28) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ "การสอนในชั้นเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสังเกตการณ์เรียนการสอน พร้อมทั้งบันทึกเสียงด้วย" พบว่า ครูใช้ภาษากับนักเรียนโดยเน้นที่ไวยากรณ์ ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปในลักษณะการพูดซ้ำ เพื่อแก้ไขให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม จะทำให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาได้มากกว่าการทำกิจกรรมเดี่ยว

เยนทร์ (Yount. 1989 : 3315-A) ได้ทำการศึกษา เรื่อง "การวัดและการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้แบบจิตวิทยา โดยศึกษาสาขาวิชาที่เรียน ระดับชั้นและเพศ" การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความแตกต่างในการกระจายของระดับชั้นของรูปแบบการเรียนรู้ที่วัดได้ของนักศึกษาวิทยาลัยปีเรียน ตัวแปรที่จะตรวจสอบก็คือ สาขาวิชาที่เรียน ระดับชั้นและเพศ เครื่องมือที่ใช้ก็คือแบบทดสอบการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานมีรูปแบบที่หลากหลาย (MMPALT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 158 คน ซึ่งเป็นตัวแทนกลุ่มอาชีพเทคนิค 3 กลุ่ม และศิลปะอิสระ รูปแบบการเรียนรู้ 7 แบบที่ใช้เป็นเครื่องมือ คือ 1. ความสามารถเรียนรู้จากคำที่พิมพ์ออกมา 2. ความสามารถเรียนรู้ได้จากความรู้สัมผัส 3. ความสามารถเรียนรู้ได้จากเสียงและคำที่พูดออกมา 4. ความสามารถเรียนรู้ได้จากสัญลักษณ์และรูปภาพ 5. ความสามารถเรียนรู้ได้จากความรู้รับของกลิ่น 6. ความสามารถเรียนรู้ โดยการปฏิบัติร่วมกับคนอื่น ๆ 7. ความสามารถเรียนรู้ได้จากอารมณ์และการเคลื่อนไหว พบว่า

1. มีการกระจายระดับชั้นรูปแบบการเรียนรู้ที่ชัดเจนสำหรับคนโดยรวมและสำหรับแต่ละสาขาวิชา และการกระจายเหมือนกัน
2. ไม่มีความแตกต่างในการกระจายของระดับชั้นรูปแบบการเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบโดยเพศ ระดับชั้น หรือสาขาวิชาที่เรียนสำหรับคนโดยรวม

3. ไม่มีความแตกต่างในการกระจายของระดับชั้น รูปแบบการเรียนรู้ภายในสาขาวิชาหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบเพศ หรือชั้นปี โดยได้ข้อสรุปจากการศึกษา ดังนี้

นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในระดับการศึกษาในกลุ่มมีความเข้มแข็งและความอ่อนแอในการเรียนกันอย่างเห็นได้ชัด การกำหนดทางการเรียนไม่มีผลกระทบต่อความเข้มแข็งและความอ่อนแอในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด รูปแบบการเรียนรู้ที่เห็นได้ชัดเป็นแบบเน้นเฉพาะตัวมากๆ และเป็นความหลากหลายของแต่ละคน รูปแบบการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม นักเรียนทุกสาขาวิชาในฐานะเป็นกลุ่มมีความเข้มแข็งและความอ่อนแอในการเรียนเหมือนกับเห็นได้ชัด

การเรียนและการแสดงพฤติกรรมเป็นลักษณะส่วนบุคคล และแตกต่างกันอย่างมากในแต่ละบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เวอร์ลินเด็น ดิน่า (Verlinden, Tina. 1991 : 719) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนอนุบาลที่พัฒนามาบนพื้นฐานพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียน การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการตรวจสอบผลกระทบของหลักสูตรโรงเรียนอนุบาลที่พัฒนามาบนพื้นฐานพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 102 คน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กอนุบาลที่มีความพร้อม กลุ่มเด็กที่มีอายุ 5 ขวบ กลุ่มที่มีคุณสมบัติ 5 ขวบแต่อยู่ในวัยอนุบาล และกลุ่มเด็ก 5 ขวบที่กำลังเรียนอยู่ การสอบถามครูแสดงให้เห็นว่าทุกกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมการเรียนรู้ในต้นปี ถึงแม้ว่าเด็กชายจะมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากกว่าเด็กหญิงก็ตาม มีข้อสังเกตเล็กน้อยระหว่างกลุ่มในปลายปีว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ ส่งผลต่อการปฏิบัติของเด็กๆ ในความพร้อมใกล้โรงเรียน เด็กที่มีความพร้อมในโรงเรียนอนุบาลจะดำเนินไปได้ดีกว่าเด็กกลุ่มที่มีคุณสมบัติ 5 ขวบ แต่อยู่ในวัยอนุบาล และกลุ่มเด็ก 5 ขวบที่กำลังเรียนอยู่ กลุ่มเด็กที่มีอายุ 5 ขวบ ทำได้ดีน้อยกว่ากลุ่มเด็กอนุบาลที่มีความพร้อม ทั้งๆ ที่อยู่ในโรงเรียนหลายปี คะแนนพฤติกรรมการเรียนรู้และเพศถูกว่าเป็นมาตรฐานที่ดีที่สุดของคะแนนความพร้อมในปลายปี

สการ์เฟอร์ บาร์บารา แอนน์ (Schaefer, Barbara Anne. 1996 : 1490) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนระหว่างเด็กเล็กและเด็กวัยรุ่นชาวอเมริกาที่อยู่ในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้เด็กนักเรียน จำนวน 1,100 คน ที่มีอายุ 6-17 ปี โดยครูในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น แบบทดสอบที่ได้มาตรฐานสำหรับระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาใหม่ๆ และระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้และผลการเรียนแสดงให้เห็นเครื่องมือที่ได้มาตรฐานและเกรดของนักเรียนถูกประเมิน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างหลักและกลุ่มตัวอย่างย่อย 420 คน สหสัมพันธ์ของ Bivariate กับความสามารถในการเข้าใจและผลการเรียนแสดงให้เห็นความไม่เหมือนใครและความแตกต่าง มีความสัมพันธ์กับรูปแบบพฤติกรรมการเรียนรู้ เครื่องมือได้ตรวจสอบให้เห็นความแตกต่างที่หลากหลายจากความสามารถในการเข้าใจ รูปแบบการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นเกรดของนักเรียนที่ดีกว่าทำตามความสามารถหรือประชากรศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจดีกว่ารูปแบบ

การเรียนรู้ แสดงให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน รูปแบบการเรียนรู้ ความสามารถในการเข้าใจและการสรุปของประชากรศาสตร์ที่เพิ่มขึ้นสูงสุด แสดงให้เห็นว่ารูปแบบทั้งสองอย่างของเครื่องมือวัดผลสำเร็จ 37% - 45% เครื่องมือวัดระดับพฤติกรรมที่ยุติธรรม น่าเชื่อถือ และเที่ยงตรง ซึ่งสามารถคำนวณอัตราส่วนที่ค่อนข้างใหญ่ของความหลากหลายในผลสำเร็จ แสดงให้เห็นความเป็นไปได้พอสมควรสำหรับการพัฒนาและหลักสูตรการศึกษาที่เป็นอิสระของเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียน

งานวิจัยในประเทศ

จารุลักษณ์ พินพรหมราช (2529 : 52 - 54) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่มและกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะ กลุ่มละ 15 คน หลังจากการฝึกฝนกิจกรรมกลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

/ธาริณี เจียรวัฒน์ (2531 : ง) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่มีส่วนส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์ ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนการเรียนคณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูง จำนวน 283 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุด คือ การตั้งใจเรียนเสมอ การติดตามเรื่องที่เรียนเสมอ การทำการบ้านด้วยตนเอง และพฤติกรรมการสอนของครูมีส่วนส่งเสริมการเรียนในระดับมากที่สุด คือ การให้เนื้อหาที่ชัดเจน การเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนรู้จุดบกพร่องของตนเองทุกครั้ง การให้การบ้าน แบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบเสมอ ครูมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนเสมอ ครูเข้าใจปัญหาและความรู้สึกของนักเรียน การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนครูมีอารมณ์มั่นคง แก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล ใจกว้าง และโอบอ้อมอารี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมในการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้ว จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

กัมปนาท ศรีเชื้อ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่าง 300 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดเลย จำนวน 4 โรง ปีการศึกษา 2533 พบว่า พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 5 อันดับแรก มีดังนี้ คือ ตั้งใจฟังขณะครูอธิบายบทเรียน พยายามตอบคำถามเมื่อครูถามในชั้นเรียน เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดจะให้ครูอธิบาย

ว่าผิดอย่างไร ถ้ามีข้อสงสัยจะถามเพื่อนที่เข้าใจ เมื่อครูให้ทำแบบฝึกหัดจะศึกษาโจทย์ก่อน และเมื่อมีข้อสงสัยจะถามก่อนที่จะเอาไปทำที่บ้าน พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ตามลำดับความสำคัญ 5 อันดับแรกของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ตั้งใจฟังขณะครูอธิบายบทเรียน พยายามตอบเมื่อครูถามคำถาม ถ้ามีข้อสงสัยจะถามเพื่อที่เข้าใจ จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนครูเข้ามาสอนทุกครั้ง และพยายามเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ในชั้นเรียน ทุกครั้ง พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ขณะอยู่นอกชั้นเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตามลำดับความสำคัญ 5 อันดับแรก ได้แก่ สนทนา ชักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ทำความเข้าใจเพิ่มเติมกับเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ ฝึกทำข้อสอบคณิตศาสตร์ นำแบบฝึกหัดที่ทำผิดมาไตร่ตรองทุกครั้งขณะว่าง ส่วนพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ทำความเข้าใจเพิ่มเติมเนื้อหาคณิตศาสตร์ที่ยังไม่เข้าใจ อธิบายปัญหา คณิตศาสตร์ให้เพื่อนที่ไม่เข้าใจฟัง สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ อาสาสมัครช่วยงานครู รวมกลุ่มกับเพื่อนๆ เพื่อเล่นเกมทางคณิตศาสตร์ ส่วนพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ขณะที่อยู่ที่บ้านของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงตามลำดับ 5 อันดับแรก ได้แก่ ชักถามปัญหาหรือแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์กับผู้ปกครองหรือผู้อื่น สอนวิชาคณิตศาสตร์แก่ผู้อื่น ทำการบ้านคณิตศาสตร์ให้เสร็จที่บ้านทุกครั้ง ศึกษาบทเรียนล่วงหน้า ส่วนพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำ ได้แก่ สอนวิชาคณิตศาสตร์แก่ผู้อื่น ทำการบ้านคณิตศาสตร์ที่ครูสั่งให้เสร็จที่บ้านทุกครั้ง ชักถามปัญหาหรือแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์กับผู้ปกครองหรือผู้อื่น ศึกษาบทเรียนล่วงหน้า และดูรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับคณิตศาสตร์

/ปวีตรา จันทรภักดี (2535 : 52 - 54) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เขตการศึกษา 3 และเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนการสอนในแผนการเรียนที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอีกด้วย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นแบบครูเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นที่รูปแบบทางภาษาและครูเป็นผู้กำหนดหัวเรื่อง ยึดสื่อเป็นหลักในการเรียนการสอน ครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน แต่นักเรียนเป็นฝ่ายพูดน้อยที่สุด
2. นักเรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ใช้ทักษะ ฟัง - เขียน น้อยกว่านักเรียนในแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์
3. พฤติกรรมการสอนของครู และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในด้านการใช้ข้อมูล กล่าวคือหากครูใช้ข้อมูลที่นักเรียนไม่สามารถทำนายได้ นักเรียนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ไม่สามารถทำนายได้ด้วย และมีความสัมพันธ์กันทางลบในด้านปฏิกิริยาต่อคำพูด กล่าวคือครูมีปฏิกิริยาต่อคำพูดของนักเรียนโดยการพูดตามหรือพูดซ้ำมาก แต่นักเรียนจะมีปฏิกิริยาโดยการกล่าวเพิ่มเติมมาก

ศักดิ์ชาย ชูศรีโถม (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม การเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโครงการ ขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 717 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.420
2. พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.438
3. เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.458
4. พฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการสอน คณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.5577

อุษา สันตะบุตร (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เทคนิคประเมินตนเองเพื่อพัฒนา พฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้น ปวช. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 90 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มต่ำและนักศึกษากลุ่มสูง ที่ใช้เทคนิคการประเมินตนเองทุกวัน ทุกสัปดาห์ และไม่ใช้เทคนิคการประเมินตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคนิค การประเมินตนเอง และกลุ่มที่ไม่ใช้เทคนิคการประเมินตนเองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ในด้านความก้าวหน้าของพฤติกรรมการเรียนของกลุ่มทั้ง 2 พบว่า นักศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มประเมินตนเองทุกวันมีพฤติกรรมการเรียนดีขึ้นมากกว่า กลุ่มนักศึกษาที่ประเมินตนเองทุกสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่พบความแตกต่าง

สุรางค์ ดันติกุลจิตร (2539 : 74 -75) ได้ศึกษาการวางแผนเป็นกลุ่มควบคู่กับ การเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสาน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสองกลุ่ม

ประวีณ สุทธิสง่า (2540 : 81) ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็น กลุ่มและรายบุคคลแบบเผชิญความจริง ที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ จังหวัดชลบุรี จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าหลังจากนักเรียนได้รับการ

ให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชินฐา อ่อนประสงค์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ จำนวน 50 คนที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ซึ่งสุ่มมาจากแผนกวิชาต่างๆ รวม 6 แผนกวิชาโดยวิธีประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน และแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลของการวิจัยพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคมีพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่มีรูปแบบการสอน โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิดช่องว่างทางด้านข้อมูลแตกต่างกันในด้านต่างๆ คือ ด้านตรงต่อเวลา การใช้ภาษา การให้ข้อมูล การขอข้อมูลจริง การสร้างขอข้อมูล การส่งงาน และการร่วมกิจกรรม เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในแต่ละแผนกวิชาพบว่า นักศึกษาแผนกวิชาช่างไฟฟ้า มีความตรงต่อเวลา มีการใช้ภาษาอังกฤษและมีการให้ข้อมูลและขอข้อมูลจริงมากที่สุด นักศึกษาแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีการร่วมกิจกรรมมากที่สุดแต่มีการสร้างขอข้อมูลน้อยที่สุด นักศึกษาแผนกวิชาช่างยนต์เข้าร่วมกิจกรรมเดียวมากที่สุด นักศึกษาแผนกวิชาช่างก่อสร้างมีการให้ข้อมูลน้อยที่สุด และนักศึกษาแผนกช่างเชื่อมสร้างขอข้อมูลมากที่สุด แต่มีความตรงต่อเวลา เข้าร่วมกิจกรรม ส่งงาน และใช้ภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 จำนวน 1,370 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน การใช้เวลาในการเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรชาวปัญญาฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา ระดับชั้นเรียน และขนาดของโรงเรียน ไม่พบความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เรียงลำดับจากส่งผลมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด ได้แก่ การใช้เวลาในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เพศหญิง ทศนคติต่อการเรียน อาชีพรับจ้าง ตามลำดับสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเรียน ได้ร้อยละ 62.90

จิตรฐิกานต์ สบายจิตร (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้คุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน นักเรียนหญิงมีสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเองและพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในห้องเรียนที่มีขนาดตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด มีสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเกินเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติกำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 402 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน
2. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาเทียบสัดส่วน ได้นิสิตชาย จำนวน 147 คน นิสิตหญิง จำนวน 49 คน
3. จากข้อ 2 นำมาเทียบสัดส่วน เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 จำนวน 62 คน ปีที่ 2 จำนวน 48 คน ปีที่ 3 จำนวน 46 คน และปีที่ 4 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการณ์การเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการณ์การเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมการณ์การเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี และพฤติกรรมการณ์การเรียนนอกชั้นเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เป็นประจำ บ่อย น้อย น้อยที่สุด ไม่เคย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาตำรา เอกสารและปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา จุดมุ่งหมายและปรัชญาของหลักสูตรวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ

3. สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การเรียน

4. นำไปปรึกษาประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำใน

การสร้างแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

6. แก้ไขแบบสอบถามและเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

พิจารณาความสมบูรณ์อีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มายังภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือจากนิสิต ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มายังผู้เชี่ยวชาญ

3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

f แทน จำนวนความถี่

% แทน ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามไปยังนิสิตวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีต่างๆ จำนวน 196 คน และหลังจากได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่าไปรับแบบสอบถามกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 196 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science Personal Computer Plus = SPSS-PC⁺) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ
2. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี
3. พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง (N = 196)

ชั้นปี	ชาย		หญิง		รวม	
	f	%	f	%	f	%
ชั้นปีที่ 1	43	21.94	19	9.69	62	31.63
ชั้นปีที่ 2	39	19.90	9	4.59	48	24.49
ชั้นปีที่ 3	36	18.37	10	5.10	46	23.47
ชั้นปีที่ 4	29	14.80	11	5.61	40	20.41
รวม	147	75.01	49	24.99	196	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่า

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.94 นิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 19.90 นิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 18.37 และนิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 14.80 นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 9.69 นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.59 นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 5.10 และนิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 5.61

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2546 โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบ
ความเรียง

ตาราง 2 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต
ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	f 35 % 56.45	23 37.10	4 6.45	0 0.00	0 0.00
2	ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	f 25 % 40.32	32 51.61	5 8.06	0 0.00	0 0.00
3	ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f 25 % 40.32	36 58.06	1 1.61	0 0.00	0 0.00
4	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f 27 % 43.55	35 56.45	0 0.00	0 0.00	0 0.00
5	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	f 40 % 64.52	22 35.48	0 0.00	0 0.00	0 0.00
6	ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f 20 % 32.26	22 35.48	19 30.65	1 1.61	0 0.00
7	ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 13 % 20.97	19 30.65	26 41.94	4 6.45	0 0.00
8	ข้าพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f 27 % 43.55	27 43.55	8 12.90	0 0.00	0 0.00
9	ข้าพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f 34 % 54.84	22 35.48	5 8.06	1 1.61	0 0.00
10	ข้าพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f 22 % 35.48	22 35.48	18 29.03	0 0.00	0 0.00
11	ข้าพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	f 40 % 64.52	20 32.26	1 1.61	1 1.61	0 0.00

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ		ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	
12	ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบกับทักษะการเรียนรู้กับผู้อื่น	f	15	32	13	2	0
		%	24.19	51.61	20.97	3.23	0.00
	รวม	f	323	312	100	9	0
		%	43.41	41.94	13.44	1.21	0.00

จากตาราง 2 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 43.41 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.94 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติเป็นประจำ มี 6 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 7 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียน แล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ เข้าเรียนทุกครั้ง ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้กับผู้อื่น และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คือ มาเข้าเรียนก่อนเวลา

ตาราง 3 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต
ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f 5	26	29	2	0
	ตามลำดับวิชาในตารางสอน	% 8.06	41.94	46.77	3.23	0.00
2	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้า	f 2	13	37	9	1
	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	% 3.23	20.97	59.68	14.52	1.61
3	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังการเรียน	f 2	31	25	3	1
		% 3.23	50.00	40.32	4.84	1.61
4	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f 3	29	22	6	2
		% 4.84	46.77	35.48	9.68	3.23
5	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f 18	38	5	1	0
	ความสำเร็จ ในการเรียน	% 29.03	61.29	8.06	1.61	0.00
6	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f 8	38	14	2	0
		% 12.90	61.29	22.58	3.23	0.00
7	ข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f 17	41	3	1	0
		% 27.42	66.13	4.84	1.61	0.00
8	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f 17	41	4	0	0
	ในการเรียน	% 27.42	66.13	6.45	0.00	0.00
9	ข้าพเจ้าไม่นำงานวิชาอื่นมาทำ	f 7	19	28	7	1
	ในชั่วโมงเรียน	% 11.29	30.65	45.16	11.29	1.61
10	ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 13	34	9	6	0
		% 20.97	54.84	14.52	9.68	0.00
11	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f 16	15	22	8	1
		% 25.81	24.19	35.48	12.90	1.61
12	ข้าพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	f 13	42	6	1	0
		% 20.97	67.74	9.68	1.61	0.00
13	ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	f 2	17	33	8	2
	ในชั้นเรียน	% 3.23	27.42	53.23	12.90	3.23

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ		ระดับพฤติกรรม					
		เป็น ประจำ	บ่อย	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เคย	
14	ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ ซักถาม	f	4	30	28	0	0
		%	6.45	48.39	45.16	0.00	0.00
	รวม	f	127	414	265	54	8
		%	14.63	47.70	30.53	6.22	0.92

จากตาราง 3 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 47.70 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.53 และพฤติกรรมปฏิบัติประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ทบทวนบทเรียน หลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครู สอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียน ก่อนเวลา จัดคำอธิบายตามความเข้าใจ และคำถามที่อาจารย์ซักถาม และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์ อธิบายเพิ่มเติม ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง และซักถามอาจารย์ เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

ตาราง 4 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 1
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 62)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	
1 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f 3	16	37	6	0	
	% 4.84	25.81	59.68	9.68	0.00	
2 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวันค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในองสมุด	f 1	21	29	11	0	
	% 1.61	33.87	46.77	17.74	0.00	
3 ขำพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f 4	18	33	4	3	
	% 6.45	29.03	53.23	6.45	4.84	
4 ขำพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f 9	27	22	4	0	
	% 14.52	43.55	35.48	6.45	0.00	
5 ขำพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f 9	20	23	10	0	
	% 14.52	32.26	37.10	16.13	0.00	
6 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 2	17	35	7	1	
	% 3.23	27.42	56.45	11.29	1.61	
7 ขำพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 25	24	12	1	0	
	% 40.32	38.71	19.35	1.61	0.00	
8 ขำพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f 7	28	23	4	0	
	% 11.29	45.16	37.10	6.45	0.00	
9 ขำพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f 16	23	19	4	0	
	% 25.81	37.10	30.65	6.45	0.00	
10 ขำพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f 11	30	20	1	0	
	% 17.74	48.39	32.26	1.61	0.00	
รวม	f 87	224	253	52	4	
	% 14.03	36.13	40.81	8.39	0.65	

จากตาราง 4 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 40.81 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 36.13 และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ ค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ

ตาราง 5 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต
ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด
1 ขำพเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์	f	15	23	5	3
การเรียนรู้ก่อนเรียนทุกครั้ง	%	31.25	47.92	10.42	6.25
2 ขำพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนรู้	f	14	23	11	0
เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	%	29.14	47.92	22.92	0.00
3 ขำพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f	18	27	3	0
	%	37.50	56.25	6.25	0.00
4 ขำพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f	21	23	4	0
	%	43.75	47.92	8.33	0.00
5 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f	30	16	2	0
ในการเรียน	%	62.50	33.33	4.17	0.00
6 ขำพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f	20	14	10	4
	%	41.67	29.17	20.83	8.33
7 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f	10	15	13	7
	%	20.83	31.25	27.08	14.58
8 ขำพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f	19	12	10	7
	%	39.58	25.00	20.83	14.58
9 ขำพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f	17	21	8	2
	%	35.42	43.75	16.67	4.17
10 ขำพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียนรู้	f	8	21	14	5
	%	16.67	43.75	29.17	10.42
11 ขำพเจ้าทำความสะอาดร่างกาย	f	28	15	4	1
หลังจากการเรียนรู้	%	58.33	31.25	8.33	2.08
12 ขำพเจ้าจะเปรียบเทียบกับทักษะ	f	9	28	10	1
การเรียนรู้กับผู้อื่น	%	18.75	58.33	20.83	2.08
รวม	f	209	238	94	30
	%	36.28	41.32	16.32	5.21

จากตาราง 5 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.32 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 36.28 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ มาเข้าเรียนก่อนเวลา อบอุนร่างกายก่อนเรียน ยืดกล้ามเนื้อ หลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 4 ข้อ ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน เข้าเรียนทุกครั้ง ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน

ตาราง 6 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต
 ชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f 3	25	14	5	1
	ตามลำดับวิชาในตารางสอน	% 6.25	52.08	29.17	10.42	2.08
2	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้า	f 2	21	15	9	1
	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	% 4.17	43.75	31.25	18.75	2.08
3	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลัง	f 5	21	17	4	1
	การเรียน	% 10.42	39.58	41.67	8.33	2.08
4	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f 5	19	20	4	0
		% 10.42	39.58	41.67	8.33	0.00
5	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f 16	28	3	1	0
	ความสำเร็จในการเรียน	% 33.33	58.33	6.25	2.08	0.00
6	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f 8	29	9	2	0
		% 16.67	60.42	18.75	4.17	0.00
7	ข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f 20	22	3	3	0
		% 41.67	45.83	6.25	6.25	0.00
8	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f 21	17	8	1	1
	ในการเรียน	% 43.75	35.42	43.67	2.08	2.08
9	ข้าพเจ้าไม่นั่งงานวิชาอื่นมาทำ	f 10	10	12	14	2
	ในชั่วโมงเรียน	% 20.83	20.83	25.00	29.17	4.17
10	ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 6	20	12	9	1
		% 12.50	41.67	25.00	18.75	2.08
11	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f 6	16	11	6	9
		% 12.50	33.33	22.92	12.50	18.75
12	ข้าพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	f 12	19	16	1	0
		% 25.00	39.58	33.33	2.08	0.00
13	ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	f 3	20	13	9	3
	ในชั้นเรียน	% 6.25	41.67	27.08	18.75	6.25

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14	ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม	f 9	27	10	1	1
		% 18.75	56.25	20.83	2.08	2.08
	รวม	f 126	294	163	69	20
		% 18.75	43.75	24.26	10.27	2.97

จากตาราง 6 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 43.75 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 24.26 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 11 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 2 ข้อ ได้แก่ อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน

ตาราง 7 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 2
 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 48)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f	7	20	18	3	0
	%	14.58	41.67	37.50	6.25	0.00
2 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวันค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	f	4	23	15	6	0
	%	8.33	47.92	31.25	12.50	0.00
3 ขำพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f	14	22	10	2	0
	%	29.17	45.83	20.83	4.17	0.00
4 ขำพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f	10	20	17	1	0
	%	20.83	41.67	35.42	2.08	0.00
5 ขำพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f	2	21	15	8	2
	%	4.17	43.75	31.25	16.67	4.17
6 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f	4	19	19	6	0
	%	8.33	39.58	39.58	12.50	0.00
7 ขำพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f	21	19	6	2	0
	%	43.75	39.58	12.50	4.17	0.00
8 ขำพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f	11	21	10	5	1
	%	22.92	43.75	20.83	10.42	2.08
9 ขำพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f	13	17	15	1	2
	%	27.08	35.42	31.25	2.08	4.17
10 ขำพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f	7	19	20	2	0
	%	14.58	39.58	41.67	4.17	0.00
รวม	f	93	201	145	36	5
	%	19.38	41.88	30.21	7.50	1.04

จากตาราง 7 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.88 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.21 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ทำบันทึกสรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 2 ข้อ ได้แก่ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ

ตาราง 8 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต
ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้างพเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	f 27 % 58.70	12 26.09	4 8.70	1 2.17	2 4.35
2 ข้างพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	f 16 % 34.78	20 43.48	10 21.74	0 0.00	0 0.00
3 ข้างพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f 18 % 39.13	22 47.83	6 2.17	0 0.00	0 0.00
4 ข้างพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f 23 % 50.00	22 47.83	1 2.17	0 0.00	0 0.00
5 ข้างพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	f 22 % 47.83	23 50.00	1 2.17	0 0.00	0 0.00
6 ข้างพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f 8 % 17.39	11 23.91	22 47.83	3 6.52	2 4.35
7 ข้างพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 5 % 10.87	17 36.96	18 39.13	6 13.04	0 0.00
8 ข้างพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f 14 % 30.43	19 41.30	10 21.74	2 4.35	1 2.17
9 ข้างพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f 19 % 41.30	18 39.13	8 17.39	1 2.17	0 0.00
10 ข้างพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f 10 % 21.74	19 41.30	15 32.61	2 4.35	0 0.00
11 ข้างพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	f 16 % 34.78	24 52.17	5 10.87	1 2.17	0 0.00
12 ข้างพเจ้าจะเปรียบเทียบกับทักษะการเรียนกับผู้อื่น	f 5 % 10.87	29 63.04	10 21.74	1 2.17	1 2.17
รวม	f 183 % 33.15	236 42.75	110 19.93	17 3.08	6 1.09

จากตาราง 8 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 42.75 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 33.15 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.93 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 19.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียนรู้ ทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียนรู้ และจะเปรียบเทียบกับทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 2 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง และอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 2 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง และมาเข้าเรียนก่อนเวลา

ตาราง 9 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต
 ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f 3	13	24	5	1
ตามลำดับวิชาในตารางสอน	% 6.52	28.26	52.17	10.87	2.17
2 ขำพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ขำพเจ้า	f 2	25	13	5	1
ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	% 4.35	54.35	28.26	10.87	2.17
3 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียน	f 2	12	26	6	0
หลังการเรียน	% 4.35	26.09	56.52	13.04	0.00
4 ขำพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f 3	9	27	6	1
	% 6.52	19.57	58.70	13.04	2.17
5 ขำพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f 12	26	7	1	0
ความสำเร็จในการเรียน	% 26.09	56.52	15.22	2.17	0.00
6 ขำพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน	f 8	31	7	0	0
ตลอดชั่วโมง	% 17.39	67.39	15.22	0.00	0.00
7 ขำพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f 16	23	7	0	0
	% 34.78	50.00	15.22	0.00	0.00
8 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f 20	24	1	1	0
ในการเรียน	% 43.48	52.17	2.17	2.17	0.00
9 ขำพเจ้าไม่ทำงานวิชาอื่น	f 1	5	22	16	2
มาทำในชั่วโมงเรียน	% 2.17	10.87	47.83	34.78	4.35
10 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 3	16	21	5	1
	% 6.52	34.78	45.65	10.87	2.17
11 ขำพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f 7	20	13	3	3
	% 15.22	43.48	28.26	6.25	6.25
12 ขำพเจ้าจดคำอธิบายตาม	f 6	30	8	2	0
ความเข้าใจ	% 13.04	65.22	17.39	4.35	0.00
13 ขำพเจ้าซักถามอาจารย์	f 5	19	10	11	1
เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน	% 10.87	41.30	21.74	23.91	2.17

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14	ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์	f 5	20	18	2	1
	ซักถาม	% 10.87	43.48	39.13	4.35	2.17
	รวม	f 94	284	204	52	10
		% 14.60	44.09	31.68	8.07	1.55

จากตาราง 9 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 44.09 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 31.68 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจ ในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน เข้าเรียน วิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และ ตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่น มาทำในชั่วโมงเรียน และมาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา

ตาราง 10 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 3
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 46)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย	
1 ข้างพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f 6	20	16	4	0	
	% 13.04	43.48	34.78	8.70	0.00	
2 ข้างพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	f 6	15	20	4	1	
	% 13.04	32.61	43.48	8.70	2.17	
3 ข้างพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f 14	17	10	5	0	
	% 30.43	36.96	21.74	10.87	0.00	
4 ข้างพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f 4	25	16	1	0	
	% 8.70	54.35	34.78	2.17	0.00	
5 ข้างพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f 6	9	23	6	2	
	% 13.04	19.57	50.00	13.04	0.00	
6 ข้างพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 3	11	26	5	1	
	% 6.52	23.91	56.52	10.87	2.17	
7 ข้างพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 13	25	6	2	0	
	% 28.26	54.35	13.04	4.35	0.00	
8 ข้างพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f 3	13	26	4	0	
	% 6.52	28.26	56.52	8.70	0.00	
9 ข้างพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f 5	11	18	8	4	
	% 10.87	23.91	39.13	17.39	8.70	
10 ข้างพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f 5	24	10	6	1	
	% 10.87	52.17	21.74	13.04	2.17	
รวม	f 65	170	171	45	9	
	% 14.13	36.96	37.17	9.78	1.96	

จากตาราง 10 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.17 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 36.96 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ทำบันทึกสรุป เนื้อหาสาระสำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และ ค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต

ตาราง 11 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต
 ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้างเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	f 30 % 75.00	9 22.50	1 2.50	0 0.00	0 0.00
2 ข้างเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	f 20 % 50.00	18 45.00	2 5.00	0 0.00	0 0.00
3 ข้างเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f 26 % 65.00	11 27.50	3 7.50	0 0.00	0 0.00
4 ข้างเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f 27 % 67.50	12 30.00	1 2.50	0 0.00	0 0.00
5 ข้างเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	f 22 % 55.00	16 40.00	2 5.00	0 0.00	0 0.00
6 ข้างเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f 8 % 20.00	18 45.00	8 20.00	3 7.50	3 7.50
7 ข้างเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 3 % 7.50	19 47.50	15 37.50	2 5.00	1 2.50
8 ข้างเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f 17 % 42.50	13 32.50	7 17.50	2 5.00	1 2.50
9 ข้างเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f 24 % 60.00	13 32.50	2 5.00	1 2.50	0 0.00
10 ข้างเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f 14 % 35.00	16 40.00	10 25.00	0 0.00	0 0.00
11 ข้างเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	f 25 % 62.50	10 25.00	5 12.50	0 0.00	0 0.00
12 ข้างเจ้าจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น	f 11 % 27.50	26 65.00	2 5.00	1 2.50	0 0.00
รวม	f 227 % 47.29	181 37.71	58 12.08	9 1.88	5 1.04

จากตาราง 11 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 47.29 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.71 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง มาเข้าเรียนก่อนเวลา ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น

ตาราง 12 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต
 ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f	2	19	14	4	1
ตามลำดับวิชาในตารางสอน	%	5.00	47.50	35.00	10.00	2.50
2 ขำพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ขำพเจ้า	f	2	13	21	3	1
ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	%	5.00	32.50	52.50	7.50	2.50
3 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียน	f	1	16	22	1	0
หลังการเรียน	%	2.50	40.00	47.50	2.50	0.00
4 ขำพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f	2	16	19	3	0
	%	5.00	40.00	47.50	7.50	0.00
5 ขำพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f	14	21	5	0	0
ความสำเร็จในการเรียน	%	35.00	52.50	17.50	0.00	0.00
6 ขำพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f	10	23	7	0	0
	%	25.00	27.50	17.50	0.00	0.00
7 ขำพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f	14	24	2	0	0
	%	35.00	60.00	5.00	0.00	0.00
8 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f	19	18	3	0	0
ในการเรียน	%	47.50	45.00	7.50	0.00	0.00
9 ขำพเจ้าไม่ทำงานวิชาอื่นมาทำใน	f	3	15	19	3	0
ชั่วโมงเรียน	%	7.50	37.50	47.50	7.50	0.00
10 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f	4	22	11	3	0
	%	10.00	55.00	27.50	7.50	0.00
11 ขำพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f	6	18	12	3	1
	%	15.00	45.00	30.00	7.50	2.50
12 ขำพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	f	13	23	4	0	0
	%	32.50	57.50	10.00	0.00	0.00
13 ขำพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	f	3	15	19	3	0
ในชั้นเรียน	%	7.50	37.50	47.50	7.50	0.00

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14 ขำพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม	f 3 % 7.50	26 65.00	11 27.50	0 0.00	0 0.00
รวม	f 96 % 17.14	269 48.04	169 30.18	23 4.11	3 0.53

จากตาราง 12 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 48.04 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.18 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 17.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือตามลำดับวิชาในตารางสอน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน

ตาราง 13 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชั้นปีที่ 4
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 40)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้า	f 1	19	18	2	0
จากหนังสือต่างๆ	% 2.50	47.50	45.00	5.00	0.00
2 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้า	f 1	15	20	4	0
หาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	% 2.50	37.50	50.00	10.00	0.00
3 ขำพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด	f 9	17	13	1	0
โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	% 22.50	42.50	32.50	2.50	0.00
4 ขำพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอ	f 3	26	10	1	0
เพื่อความก้าวหน้า	% 7.50	65.00	25.00	2.50	0.00
5 ขำพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหา	f 4	14	20	2	0
สาระสำคัญ	% 10.00	35.00	50.00	5.00	0.00
6 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 3	13	22	2	0
	% 7.50	32.50	55.00	5.00	0.00
7 ขำพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 21	12	6	1	0
	% 52.50	30.00	15.00	2.50	0.00
8 ขำพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติ	f 6	20	10	4	0
เป็นประจำ	% 15.00	50.00	25.00	10.00	0.00
9 ขำพเจ้าค้นคว้าหาความรู้	f 5	10	17	7	1
จากอินเทอร์เน็ต	% 12.50	25.00	42.50	17.50	2.50
10 ขำพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์	f 4	20	14	2	0
จากสื่อต่างๆ	% 10.00	50.00	35.00	5.00	0.00
รวม	f 57	166	150	26	1
	% 14.25	41.50	37.50	6.50	0.25

จากตาราง 13 แสดงว่า

นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.50 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 37.50 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุดทำบันทึก สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนนอน

ตาราง 14 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ
ของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546
(N = 147)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	f 73 % 49.66	55 37.41	12 8.16	3 2.04	4 2.72
2	ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	f 54 % 36.73	73 49.66	20 13.61	0 0.00	0 0.00
3	ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f 63 % 42.86	74 50.34	10 6.80	0 0.00	0 0.00
4	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f 70 % 47.62	73 50.34	4 6.80	0 0.00	0 0.00
5	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	f 89 % 60.54	55 37.41	3 2.04	0 0.00	0 0.00
6	ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f 37 % 25.17	45 30.61	49 33.33	11 7.48	5 3.40
7	ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 15 % 10.20	47 31.97	63 42.86	18 12.24	4 2.72
8	ข้าพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f 57 % 38.78	53 36.05	25 17.01	10 6.80	2 1.36
9	ข้าพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f 64 % 43.54	61 41.50	17 11.56	5 3.40	0 0.00
10	ข้าพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f 39 % 26.53	59 40.14	42 28.57	7 4.76	0 0.00
11	ข้าพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	f 80 % 54.42	54 36.73	10 6.80	3 2.04	0 0.00
12	ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบกับทักษะการเรียนกับผู้อื่น	f 34 % 23.13	90 61.22	20 13.61	2 1.36	1 0.68
รวม		f 675 % 38.27	739 41.89	275 15.59	59 3.34	16 0.91

จากตาราง 14 แสดงว่า

นิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.89 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 38.27 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 2 ข้อ คือ เข้าเรียนทุกครั้ง และมาเข้าเรียนก่อนเวลา

ตาราง 15 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี
ของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546
(N = 147)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f 10	58	62	14	3
ตามลำดับวิชาในตารางสอน	% 6.80	39.46	42.18	9.52	2.04
2 ขำพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ขำพเจ้า	f 6	53	66	20	2
ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	% 4.08	36.05	44.90	13.61	1.36
3 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียน	f 9	53	71	13	1
หลังการเรียน	% 6.12	36.05	48.30	8.84	0.68
4 ขำพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f 11	46	74	15	1
	% 7.48	31.29	50.34	10.20	0.68
5 ขำพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f 45	82	18	2	0
ความสำเร็จในการเรียน	% 30.61	55.78	12.24	1.36	0.00
6 ขำพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f 26	87	31	3	0
	% 17.69	59.18	21.09	2.04	0.00
7 ขำพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f 46	86	12	3	0
	% 31.29	58.50	8.16	2.04	0.00
8 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f 55	78	11	2	1
ในการเรียน	% 37.41	53.06	7.48	1.36	0.68
9 ขำพเจ้าไม่นำงานวิชาอื่นมาทำใน	f 17	37	65	24	4
ชั่วโมงเรียน	% 11.56	25.17	44.22	16.33	2.72
10 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 20	67	41	17	2
	% 13.61	45.58	27.89	11.56	1.36
11 ขำพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f 23	49	43	18	14
	% 15.65	33.33	29.25	12.24	9.52
12 ขำพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	f 26	89	28	4	0
	% 17.69	60.54	19.05	2.72	0.00
13 ขำพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	f 9	51	58	25	4
ในชั้นเรียน	% 6.12	34.69	39.46	17.01	2.72

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14 ขำพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม	f 15	75	54	2	1
	% 10.20	51.02	36.73	1.36	0.68
รวม	f 318	911	634	162	33
	% 15.45	44.27	30.81	7.87	1.60

จากตาราง 15 แสดงว่า

นิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 44.27 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.81 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลาเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 6 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ไม่เข้าใจในบทเรียนขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

ตาราง 16 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตชาย
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 147)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f 13 % 8.84	52 35.37	67 45.58	15 10.20	0 0.00
2 ขำพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	f 8 % 5.44	50 34.01	65 44.22	23 15.65	1 0.68
3 ขำพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f 30 % 20.41	52 35.37	53 36.05	10 6.80	2 1.36
4 ขำพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f 20 % 13.61	68 46.26	55 37.41	4 2.72	0 0.00
5 ขำพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f 11 % 7.48	46 31.29	60 40.82	26 17.69	4 2.72
6 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 9 % 6.12	38 25.85	80 54.42	19 12.93	1 0.68
7 ขำพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 55 % 37.41	62 42.18	24 16.33	6 4.08	0 0.00
8 ขำพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f 17 % 11.56	63 42.86	50 34.01	16 10.88	1 0.68
9 ขำพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f 23 % 15.65	51 34.69	52 35.37	15 10.20	6 4.08
10 ขำพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f 19 % 12.93	64 43.54	55 37.41	8 5.44	1 0.68
รวม	f 205 % 13.95	546 37.14	561 38.16	142 9.68	16 1.09

จากตาราง 16 แสดงว่า

นิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 38.16 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.14 พฤติกรรมที่ปฏิบัติประจำ คิดเป็นร้อยละ 13.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 6 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และ ค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ จัดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ

ตาราง 17 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ
ของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546
(N = 49)

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	f 34 % 69.39	12 24.49	2 4.08	1 2.04	0 0.00
2 ขำพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	f 21 % 42.86	20 40.82	8 16.33	0 0.00	0 0.00
3 ขำพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f 24 % 48.98	22 44.90	3 6.12	0 0.00	0 0.00
4 ขำพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f 28 % 57.14	19 38.78	2 4.08	0 0.00	0 0.00
5 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	f 25 % 51.02	22 44.90	2 4.08	0 0.00	0 0.00
6 ขำพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f 19 % 38.78	20 40.82	10 20.41	0 0.00	0 0.00
7 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 16 % 32.65	23 46.94	9 18.37	1 2.04	0 0.00
8 ขำพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f 20 % 40.82	18 36.73	10 20.41	1 2.04	0 0.00
9 ขำพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f 30 % 61.22	13 26.53	6 12.24	0 0.00	0 0.00
10 ขำพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f 15 % 30.61	19 38.78	15 30.61	0 0.00	0 0.00
11 ขำพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	f 15 % 30.61	19 38.78	15 30.61	0 0.00	0 0.00
12 ขำพเจ้าจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น	f 6 % 12.24	25 51.02	15 30.61	3 6.12	0 0.00
รวม	f 253 % 43.03	232 39.46	97 16.50	6 1.02	0 0.00

จากตาราง 17 แสดงว่า

นิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546
 มีพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 43.03 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 39.46 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติเป็นประจำ มี 7 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้ว ทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง มาเข้าเรียนก่อนเวลา ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน ทำความสะอาดร่างกาย หลังจากรับการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น

ตาราง 18 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี
ของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546
(N = 49)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f 3	25	19	2	0
	ตามลำดับวิชาในตารางสอน	% 6.12	51.02	38.78	4.08	0.00
2	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้า	f 2	19	20	6	2
	ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	% 4.08	38.78	40.82	12.24	4.08
3	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังการเรียน	f 1	27	19	1	1
		% 2.04	55.10	38.78	2.04	2.04
4	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f 2	27	14	4	2
		% 4.08	55.10	28.57	8.16	4.08
5	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f 15	31	2	1	0
	ความสำเร็จในการเรียน	% 30.61	63.27	4.08	2.04	0.00
6	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f 8	34	6	1	0
		% 16.33	69.39	12.24	2.04	0.00
7	ข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f 21	24	3	1	0
		% 42.86	48.98	6.12	2.04	0.00
8	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f 22	22	5	0	0
	ในการเรียน	% 44.90	44.90	10.20	0.00	0.00
9	ข้าพเจ้าไม่ทำงานวิชาอื่นมาทำ	f 5	23	16	5	0
	ในชั่วโมงเรียน	% 10.20	46.94	32.65	10.20	0.00
10	ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f 6	25	12	6	0
		% 12.24	51.02	24.49	12.24	0.00
11	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	f 12	20	15	2	0
		% 24.49	40.82	30.61	4.08	0.00
12	ข้าพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	f 18	25	6	0	0
		% 36.73	51.02	12.24	0.00	0.00
13	ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	f 4	20	17	6	2
	ในชั้นเรียน	% 8.16	40.82	34.69	12.24	4.08

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14 ขำพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์	f	6	28	13	1	1
ซักถาม	%	12.24	57.14	26.53	2.04	2.04
รวม	f	125	350	167	36	8
	%	18.22	51.02	24.34	5.25	1.17

จากตาราง 18 แสดงว่า

นิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 51.02 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 24.34 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 13 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ทบทวนบทเรียนหลังการเรียนรู้ อ่านหนังสือ สม่่าเสมอ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คือ ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน

ตาราง 19 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิตหญิง
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 49)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f 4	23	22	0	0
		% 8.16	46.94	44.90	0.00	0.00
2	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	f 4	24	19	2	0
		% 8.16	48.98	38.78	4.08	0.00
3	ข้าพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f 11	22	13	2	1
		% 22.45	44.90	26.53	4.08	2.04
4	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f 6	30	10	3	0
		% 12.24	61.22	20.41	6.12	0.00
5	ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f 10	18	21	0	0
		% 20.41	36.73	42.86	0.00	0.00
6	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 3	22	22	1	1
		% 6.12	44.90	44.90	2.04	2.04
7	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 25	18	6	0	0
		% 51.02	36.73	12.24	0.00	0.00
8	ข้าพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f 10	19	19	1	0
		% 20.41	38.78	38.78	2.04	0.00
9	ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f 16	10	17	5	1
		% 32.65	20.41	34.69	10.20	2.04
10	ข้าพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f 8	29	9	3	0
		% 16.33	59.18	18.37	6.12	0.00
รวม		f 97	215	158	17	3
		% 19.80	43.88	32.24	3.47	0.61

จากตาราง 19 แสดงว่า

นิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 43.88 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.24 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 19.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 7 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 4 ข้อ ได้แก่ ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ

ตาราง 20 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ ของนิสิต
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้างพเจ้าจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียน	f	107	67	14	4	4
ก่อนเรียนทุกครั้ง	%	54.59	34.18	7.14	2.04	2.04
2 ข้างพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียน	f	75	93	28	0	0
เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	%	38.27	47.45	14.29	0.00	0.00
3 ข้างพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	f	87	96	13	0	0
	%	44.39	48.98	6.63	0.00	0.00
4 ข้างพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	f	98	92	6	0	0
	%	50.00	46.94	3.06	0.00	0.00
5 ข้างพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f	114	77	5	0	0
ในการเรียน	%	58.16	39.29	2.55	0.00	0.00
6 ข้างพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	f	56	65	59	11	5
	%	28.57	33.16	30.10	5.61	2.55
7 ข้างพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f	31	70	72	19	4
	%	15.82	35.71	36.73	9.69	2.04
8 ข้างพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	f	77	71	35	11	2
	%	39.29	36.22	17.86	5.61	1.02
9 ข้างพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	f	94	74	23	5	0
	%	47.96	37.76	11.73	2.55	0.00
10 ข้างพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	f	54	78	57	7	0
	%	27.55	39.80	29.08	3.57	0.00
11 ข้างพเจ้าทำความสะอาดร่างกาย	f	109	69	15	3	0
หลังจากการเรียน	%	56.61	35.20	7.65	1.53	0.00
12 ข้างพเจ้าจะเปรียบเทียบทักษะ	f	40	115	35	5	1
การเรียนกับผู้อื่น	%	20.41	58.67	17.86	2.55	0.51
รวม	f	942	967	362	65	16
	%	40.05	41.11	15.39	2.76	0.68

จากตาราง 20 แสดงว่า

นิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรม การเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 44.11 พฤติกรรมที่ ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 40.05 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.39 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียน เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ เข้าเรียนทุกครั้ง ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบกับทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 6 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกาย หลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คือ มาเข้าเรียนก่อนเวลา

ตาราง 21 แสดงความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี ของนิสิต
วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196)

รายการ	ระดับพฤติกรรม					
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ขำพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ	f	13	83	81	16	3
ตามลำดับวิชาในตารางสอน	%	6.63	42.35	41.33	8.16	1.53
2 ขำพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ขำพเจ้า	f	8	72	86	26	4
ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม	%	4.08	36.73	43.88	13.27	2.04
3 ขำพเจ้าทบทวนบทเรียน	f	10	80	90	14	2
หลังการเรียน	%	5.10	40.82	45.92	7.14	1.02
4 ขำพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	f	13	73	88	19	3
	%	6.63	37.24	44.90	9.69	1.53
5 ขำพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบ	f	60	113	20	3	0
ความสำเร็จในการเรียน	%	30.61	57.65	10.20	1.53	0.00
6 ขำพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	f	34	121	37	4	0
	%	17.35	61.73	18.88	2.04	0.00
7 ขำพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	f	67	110	15	4	0
	%	34.18	56.12	7.65	2.04	0.00
8 ขำพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์	f	77	100	16	2	1
ในการเรียน	%	39.29	51.02	8.16	1.02	0.51
9 ขำพเจ้าไม่นำงานวิชาอื่นมาทำ	f	22	60	81	29	4
ในชั่วโมงเรียน	%	11.22	30.61	41.33	14.80	2.04
10 ขำพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	f	26	92	53	23	2
	%	13.27	46.94	27.04	11.73	1.02
11 ขำพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎี	f	35	69	58	20	4
ทุกครั้ง	%	17.86	35.20	29.59	10.20	7.14
12 ขำพเจ้าจดคำอธิบาย	f	44	114	34	4	0
ตามความเข้าใจ	%	22.45	58.16	17.35	2.04	0.00
13 ขำพเจ้าซักถามอาจารย์	f	13	71	75	31	6
เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน	%	6.63	36.22	38.27	15.82	3.06

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
14	ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม	f 21 % 10.71	103 52.55	67 34.18	3 1.53	2 1.02
รวม		f 443 % 16.14	1261 45.95	801 29.19	198 7.22	41 1.49

จากตาราง 21 แสดงว่า

นิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรม การเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 45.95 พฤติกรรม ที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 29.19 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 16.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ วางแผน การอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียน ก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ ซักถาม ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบาย เพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

ตาราง 22 แสดงความถี่และค่าร้อยละของพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน ของนิสิต
 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 (N = 196)

รายการ		ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	f 17 % 8.67	75 38.27	89 45.41	15 7.65	0 0.00
2	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด	f 12 % 6.12	74 37.76	84 42.86	25 12.76	1 0.51
3	ข้าพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ	f 41 % 20.92	74 37.76	66 33.67	12 6.12	3 1.53
4	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	f 26 % 13.27	98 50.00	65 33.16	7 3.57	0 0.00
5	ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ	f 21 % 10.71	64 32.65	81 41.33	26 13.27	4 2.04
6	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	f 12 % 6.12	60 30.61	102 52.04	20 10.20	2 1.02
7	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	f 80 % 40.82	80 40.82	30 15.31	6 3.06	0 0.00
8	ข้าพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	f 27 % 13.78	82 41.84	69 35.20	17 8.67	1 0.51
9	ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	f 39 % 19.90	61 31.12	69 35.20	20 10.20	7 3.57
10	ข้าพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	f 27 % 13.78	93 47.45	64 32.65	11 5.61	1 0.51
รวม		f 302 % 15.41	761 38.83	719 36.68	159 8.11	19 0.97

จากตาราง 22 แสดงว่า

นิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีพฤติกรรม
การเรียนรู้นอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 38.83 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย
คิดเป็นร้อยละ 36.68 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.41 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด
โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะ
การปฏิบัติเป็นประจำ จดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ
คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจาก
หนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ทำบันทึก สรุป เนื้อหา
สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนมีไว้ให้บริการ
2. ควรจัดหาสถานที่เหมาะสมในการเรียนวิชาปฏิบัติ
3. ควรมีสถานที่ออกกำลังกายไว้บริการ
4. ควรจัดอบรมการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
5. ควรจัดหาคอมพิวเตอร์ไว้ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 402 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

1. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน
2. เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาเทียบสัดส่วน ได้นิสิตชาย จำนวน 147 คน นิสิตหญิง จำนวน 49 คน
3. จากข้อ 2 นำมาเทียบสัดส่วน เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 1 จำนวน 62 คน ปีที่ 2 จำนวน 48 คน ปีที่ 3 จำนวน 46 คน และปีที่ 4 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี และพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือ เป็นประจำ บ่อย น้อย น้อยที่สุด ไม่เคย
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางและความเรียง
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายชื่อ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.94 นิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 19.90 นิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 18.37 และ นิสิตเพศชาย ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 14.80 และนิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 9.69 นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.59 นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 5.10 และ นิสิตเพศหญิง ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 5.61

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

1.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 43.41 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.94 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติเป็นประจำ มี 6 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามกฎหมายในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 7 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียน เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ เข้าเรียนทุกครั้ง ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น และพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คือ มาเข้าเรียนก่อนเวลา

1.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 47.70 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.53 และพฤติกรรมปฏิบัติประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียนมาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และคำถามที่อาจารย์ซักถาม

และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน เข้าเรียนวิชา ทฤษฎีทุกครั้ง และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

1.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 40.81 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 36.13 และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ ค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และ จัดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ

2. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

2.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.32 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 36.28 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 16.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้ว ทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ มาเข้าเรียนก่อนเวลา อบอุนร่างกาย ก่อนเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น และ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 4 ข้อ ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน เข้าเรียนทุกครั้ง ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน

2.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 43.75 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 24.26 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 11 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จ ในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 2 ข้อ ได้แก่ อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน

2.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.88 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.21 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 19.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่าง ค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ใช้เวลาว่างใน

แต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ทำบันทึก สรุปเนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 2 ข้อ ได้แก่ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ

3. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

3.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 42.75 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 33.15 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 19.93 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 19.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน ทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 2 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง และอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 2 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง และมาเข้าเรียนก่อนเวลา

3.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 44.09 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 31.68 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.60 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจในบทเรียนขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ชักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือตามลำดับวิชาในตารางสอน ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และมาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา

3.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.17 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 36.96 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ทำบันทึกสรุปเนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต

4. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

4.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 47.29 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.71 พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 8 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียน ทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง มาเข้าเรียนก่อนเวลา ยึดกลัมนื้อ หลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น

4.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็น ร้อยละ 48.04 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.18 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 17.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎี ทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ ในชั้นเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติกฎหมายเกณฑ์ในการเรียน

4.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.50 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.50 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 14.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่าง ค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้ อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จาก สื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติม ในห้องสมุด ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และค้นคว้า หาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ

5. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตชาย วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

5.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 41.89 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 38.27 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 15.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติ ตามคำสั่งอาจารย์ ยึดกลัมนื้อหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง

ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 2 ข้อ คือ เข้าเรียนทุกครั้ง และมาเข้าเรียนก่อนเวลา

5.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย

คิดเป็นร้อยละ 44.27 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 30.81 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.45 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 8 ข้อ ได้แก่ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลาเข้าเรียนวิชา ทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม และพฤติกรรมที่ ปฏิบัติบ่อย มี 6 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ไม่เข้าใจใน บทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

5.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 38.16

พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 37.14 พฤติกรรมที่ปฏิบัติประจำ คิดเป็นร้อยละ 13.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 6 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่าง ค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือ ในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียน ไปแล้ว และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ หาความรู้อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ จดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ หนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ จดเนื้อหา ที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ

6. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตหญิง วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

6.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ

คิดเป็นร้อยละ 43.03 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 39.46 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 16.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติเป็นประจำ มี 7 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง จัดเก็บอุปกรณ์การเรียน เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ เข้าเรียนทุกครั้ง มาเข้าเรียนก่อนเวลา ยืดกล้ามเนื้อหลังจากการเรียน ทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น

6.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย

คิดเป็นร้อยละ 51.02 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 24.34 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 18.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย

มี 13 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ ชักถามอาจารย์ เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คือ ไม่เข้าใจในบทเรียนขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน

6.3 มีพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 43.88 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 32.24 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 19.80 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 7 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 4 ข้อ ได้แก่ ทำบันทึกสรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ

7. พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า

7.1 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 44.11 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 40.05 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 15.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ เข้าเรียนทุกครั้ง ยึดกลัมนิ่งหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 6 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คือ มาเข้าเรียนก่อนเวลา

7.2 พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 45.95 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 29.19 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 16.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจใน

บทเรียนขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียนรู้ อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่ทำงานอื่นมาทำในช่วงเวลาเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน

7.3 พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 38.83 พฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คิดเป็นร้อยละ 36.68 พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 15.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พฤติกรรมที่นิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะ การปฏิบัติเป็นประจำ จดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ใช้เวลาว่าง ค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ทำบันทึก สรุปเนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ควรจัดหาอุปกรณ์การเรียนมีไว้ให้บริการ
2. ควรจัดหาสถานที่เหมาะสมในการเรียนวิชาปฏิบัติ
3. ควรมีสถานที่ออกกำลังกายไว้บริการ
4. ควรจัดอบรมการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
5. ควรจัดหาคอมพิวเตอร์ไว้ให้นิสิตได้ศึกษาค้นคว้า

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 มีดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ โดยรวมพบว่านิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ ได้แก่ จัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง แต่งกายตามระเบียบ เข้าเรียนทุกครั้ง ยึดกลัมนี้อีกหลังจากการเรียน และจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ มี 6 ข้อ ได้แก่ จัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง ปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์ ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน อบอุ่นร่างกายก่อนเรียน และทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย คือ มาเข้าเรียนก่อนเวลา แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่จะมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนิสิตมีหลายประการ พฤติกรรมการเรียนต่อวิชาปฏิบัติ เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่งหรืออาจจะเป็นพฤติกรรมที่บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

การเรียนวิชาปฏิบัติของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตจะต้องมีการจัดเตรียมยืมอุปกรณ์การเรียนในวิชานั้นๆ ก่อนการเรียนทุกครั้ง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนในวิชาปฏิบัติ และนิสิตจะต้องแต่งกายตามระเบียบของข้อตกลงในแต่ละวิชานั้นๆ เช่น จะต้องใส่เสื้อสีขาวหรือเสื้อเขียว กางเกงวอร์มสีเทาหรือสีดำหรือสีน้ำเงิน หรือชุดขาว เมื่อถึงเวลาที่จะเรียนจะต้องมีการอบอุ่นร่างกายเพื่อให้ความพร้อมกับการออกกำลังกาย ฝึกปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์ในการฝึกปฏิบัติ เพราะถ้านิสิตขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป อาจจะทำให้เกิดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อหรืออาจจะเกิดอุบัติเหตุขึ้น เช่น การเรียนวิชายิมนาสติก ถ้ามีการฝึกซ้อมที่ไม่ถูกวิธีหรือไม่ทำตามคำสั่งของอาจารย์ก็จะทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ และเมื่อเลิกเรียนแล้วจะต้องมีการยืดกล้ามเนื้อ เพื่อเป็นการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ แล้วจะจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนให้เรียบร้อย หลังจากนั้นจะทำความสะอาดร่างกาย เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนวิชาต่อไป ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่างๆ ซึ่ง ก่อ สวัสดิ์พานิช (2525 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียน หรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นๆ เป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามยาก แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ดีที่ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียนตั้งอกตั้งใจ พยายามรักษาเวลา และทำตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ต้องศึกษาให้เหมาะสมบังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้สำเร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย ซึ่งรวมทั้งการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออก และสังเกตได้ในสถานการณ์หนึ่งหรืออาจจะเป็นพฤติกรรมที่บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป พฤติกรรมการแสดงออกนี้เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้าย ซึ่งจะต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลียว บุษเนียร (2531 : 13) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมนักเรียน พฤติกรรมพื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 8 พบว่า พฤติกรรมนักเรียนว่าเป็นการแสดงออกตามธรรมชาติทางร่างกาย และจิตใจของมนุษย์ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมในชั้นเรียนโดยมีนักเรียนเป็นผู้แสดงออก และตรงตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2546 : 23) ซึ่งได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของคณะพลศึกษาไว้ดังนี้ มีความรู้ทางด้านพลศึกษา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีสัมมาคารวะ เคารพครูอาจารย์และผู้มีพระคุณ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความซื่อสัตย์สุจริต คุณธรรมจริยธรรม และสามารถควบคุมตนเองได้ดี มีศรัทธาในวิชาชีพ และมีความสามารถในการประกอบอาชีพได้ มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตดี มีจิตใจดีงาม

2. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี โดยรวมพบว่านิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 9 ข้อ ได้แก่ วางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน ตั้งใจเรียน เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน ตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง ส่งงานตามกำหนดเวลา ปฏิบัติกฎเกณฑ์ในการเรียน มาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง จดคำอธิบายตามความเข้าใจ และตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อย มี 5 ข้อ ได้แก่ ไม่เข้าใจในบทเรียน ขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียนหลังการเรียน อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ไม่นำงานอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน และซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน แสดงให้เห็นว่านิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตมีความตั้งใจเรียน เพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน โดยการเข้าห้องเรียนก่อนเวลา เข้าห้องเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง และตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง โดยจะจดคำอธิบายตามความเข้าใจ เพื่อง่ายต่อการจำ และจะตอบคำถามที่อาจารย์ซักถามเสมอ การวางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ในชีวิตการทำงาน และพฤติกรรมกรรมที่นิสิตวิชาเอกพลศึกษาปฏิบัติบ่อย ได้แก่ การทบทวนบทเรียนหลังจากการเรียน เพราะเมื่อนิสิตได้เรียนวิชาปฏิบัติมาแล้ว ทำให้เกิดความเหมือนล้าและเหนื่อย ทำให้ไม่อาจจะอ่านหนังสือหรือทบทวนสิ่งที่เรียน ซึ่งปรีชา คัมภีรปกรณ (2526 : 45) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนของนักเรียน องค์ประกอบความพร้อมของผู้เรียนพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนหรืออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นตัวบังคับหรือชี้้นำในการแสดงออกทางพฤติกรรม การเรียนการสอน เพื่อนร่วมชั้นสิ่งเหล่านี้ ย่อมเกี่ยวข้องในการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน วัชร บวรณสิงห์ (2526 : 48 - 54) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อน หลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสม พร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม และภิญโญ สาร (2531 : 16) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครู อาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทัน หรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายของครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลัง แต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเองไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

3. ด้านพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน โดยรวมพบว่านิสิตส่วนมากปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ คือ ค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ หากความรู้ยังไม่เพียงพอความก้าวหน้า อ่านหนังสือก่อนสอบ ฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ จดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ ส่วนพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำ คือ อ่านหนังสือก่อนสอบ และพฤติกรรมที่ปฏิบัติบ่อย มี 5 ข้อ คือ ใช้เวลาวางค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ ใช้เวลาวางในแต่ละวันค้นหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด ทำบันทึก สรุป เนื้อหา สำคัญ ทบทวนบทเรียน

ที่เรียนไปแล้ว และค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะเข้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ เพื่อเป็นการหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมทำให้เกิดความก้าวหน้าในชีวิตและการเรียน และนิสิตส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการอ่านหนังสือก่อนสอบเพื่อเป็นการช่วยเตือนความจำอีกครั้งหนึ่งก่อนการสอบ เมื่อถึงเวลาช่วงเย็นนิสิตจะทำการฝึกซ้อมทักษะการปฏิบัติเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งแมดดอกซ์ (Maddox, 1965 : 9) ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญ ของพฤติกรรมการเรียนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล และการทำงานหนักเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 แล้ว ยังขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 - 40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีทำงานให้ได้ผลดี วิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังนี้ การอ่านเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้ การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหาข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ การจดโน้ต การจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่งๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้ การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ดีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งปรับปรุงได้ โดยศึกษาให้เข้าใจ การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ การใช้ประโยชน์จากห้องสมุดได้อย่างดี และภิญโญ สาร (2531 : 16) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ขยันทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่ง หรือลองทบทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้วควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร ซึ่งสอดคล้องกับรุ่งทิวา จักรกร (2527 : 21) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจะทำสิ่งที่เรียนรู้แล้วระดับเข้าใจปัญหา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ บทเรียนได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพ

ในการเรียนรู้ คือ ความสั้น-ยาว ของบทเรียน ความยาก-ง่ายของบทเรียน สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนของบทเรียน ที่มีต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ โดยมีครูสอนแรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาดตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่มีต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ครู อาจารย์ ควรให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง กับนิสิตใช้เหตุผลในการอบรม สั่งสอน และแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. ควรมีการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานของนิสิต โดยภาควิชาพลศึกษา เพื่อใช้ประโยชน์ ในการให้คำปรึกษาของนิสิต
3. ควรเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์การเรียนของนักศึกษาโดยใช้วิธีอื่นร่วมด้วย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ ควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถาม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์การเรียนของนิสิตคณะพลศึกษา จะทำให้ได้ ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาพฤติกรรมการณ์การเรียนให้ดียิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์การเรียน เช่น นิสิตในการเรียน ความรับผิดชอบด้านการเรียน เป็นต้น
3. ควรศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้ให้นิสิตมีพฤติกรรมการณ์การเรียน เพื่อทราบถึงสาเหตุของ พฤติกรรมการณ์การเรียนที่แท้จริงจะได้นำไปแก้ไขได้อย่างถูกต้อง
4. ควรศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของนิสิตในมหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัมปนาท ศรีเชื้อ. (2534). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และพฤติกรรมการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ก้อ สวัสดิพาณิษฐ์. (2525). คู่มือในการสร้างประสิทธิภาพในการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ กรมศาสนา.
- ขนิษฐา อ่อนประสงค์. (2541). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบการสอนเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลักการจัดกิจกรรมการเกิด ช่องว่างทางด้านข้อมูล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- จรวาย แก่นวงษ์คำ. (2529). วิธีการสอนวิชาเอกพลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- จารุลักษณ์ พินพรหมราช. (2529). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรฐิกานต์ สบายจิตร. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างครูประจำชั้นกับนักเรียน การรับรู้คุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- เจลิยว บุษเนียร. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมพื้นฐาน ความรู้ทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- เดโช สนวนานนท์. (2519). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- ทิพาดี เอมะวรรณะ. (2529). เรียนให้เก่งในมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไอ เอส พรินติ้งเฮ้าส์.
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธารณี เจียรวัฒนะ. (2532). พฤติกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผลสำเร็จในการเรียน วิทยาศาสตร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรยุทธ์ เสนิงค์ ณ อยู่ธยา. (2525). "พฤติกรรมในการเรียนการสอน," ในเอกสารการสอน ชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนประถมศึกษาหน่วยที่ 6 - 10. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด พันนี้พับบลิชซิ่ง.
- ธีระชัย ปุณณโชติ. (2515, สิงหาคม). "การสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบ," *ครุศาสตร์*. 5(6) : 13 - 17.
- นัยนา อ่างสันติกุล. (2522). การวิเคราะห์องค์ประกอบสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ปวิตรา จันทร์กลั่น. (2535). การศึกษาพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เขตการศึกษา 3. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศิลปากร. อัดสำเนา.
- ✓ ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). ทศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประวีณ สุทธิสง่า. (2540). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคล แบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ อำเภอสรรพยา จังหวัดชลบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2531). ต้นเหตุของความแตกต่างระหว่างเพศ : แนวคิดที่ขัดแย้ง. เอกสารประกอบการสอน ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. (2526). "การพัฒนาพฤติกรรมกรรมการสอน, ในเอกสารการสอนชุดวิชาวิทยา การสอน หน่วยที่ 8 - 15. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พอง เกิดแก้ว. (2517). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์อักษร.
- ภิญโญ สาร. (2531). "เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง," *วารสารวิชาการวิทยาลัยครูนครราชสีมา*. 5 -16 ; มิถุนายน - พฤศจิกายน.

- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2539). *คู่มือนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- _____. (2546). *คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วัชร บวรณสิงห์. (2526). "การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ," *วารสารรามคำแหงฉบับพิเศษพัฒนาบุคลากร*. 48 - 54.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2526, พฤษภาคม). "ความหมายของหลักสูตรและการสอน," *วารสารการพัฒนาหลักสูตร*. 20 : 12-13.
- ศศวรรณ เทศศรีเมือง. (2535). *การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการชี้แนะที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ศรีพร วีระพันธ์. (2533). *อิทธิพลของกลุ่มสัมพันธ์ต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์และพฤติกรรม การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระนารายณ์ จังหวัดลพบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- ศักดิ์ชาย ชูศรีโณม. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ พฤติกรรม การสอนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการสอนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. อัดสำเนา.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2523). *การปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สงัด อุทรานันท์. (2525). *การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (ม.ป.ป.). *ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 : พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- ✓ สุนทรี พิริยกิจ. (2527, มิถุนายน). "เตรียมตัวเป็นนักเรียนที่ดี," *วารสารชัยพฤกษ์*. 18 - 20.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2522). *กลวิธีการสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

- สุรางค์ ตันติกุลวิจิตร. (2539). ผลของการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มควบคุมกับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคลองสวน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เสรี เกียรติบรรลือ. (2529). "เคล็ดลับการเรียนรู้ดี," วารสารพัฒนาหลักสูตร. 25 (39) : 60 - 65.
- ✓ โสภ ฐพิกุลชัย. (2528). จิตวิทยาทั่วไป. ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- ✓ อรพินท์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ. (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ✓ อรุณ รักธรรม. (2524). พฤติกรรมข้าราชการไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุษา สันตะบุตร. (2538). การใช้เทคนิคประเมินตนเองเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.
- เอนกกุล กรีแสง. (2520). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนต.
- Brige, Richard D., Donald J. Tosi and Roesmary M. Marley". (1971, April). "Study Habits Modification and Its Effect on Academic Performance : A Behavioral Approach," *Journal of Education Reseach*. 64 : 347 – 350.
- Campbell, J.R. (1970, Summer). "Cognitive and Affective Process Development and Its Relation a Teacher Interaction Ratio", *Dissertation Abstracts International*. 30 (45) : 1069-A.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychology Testing*. Harper and Brothers, Inc.
- ✓ Cranston, Charles M. and Mccort Barclay. (1985, April). "A Learner Analysis Experiment : Cocnotive Style Versus Learning Style in Undergraduate Nursing Education," *Journal of Nursing Education*. 24 : 136-138.
- Diener, Charles L. (1970 January) 'Similarities and Differences Between Our - Achieving and Under - Achieving Student," *The Personnel and Guidance Journal*. 38 : 390 - 400.
- Haslam, Warren L. and Brown, William F. (1968). "Effective of Study Skill Instruction For High School Sophomores," *The Journal of Educational Psychology*. 59 : 223 – 226.

- ✓ Holtzman, H. Wayne. (1965). *Survey of study Habits and Attitudes*. New York : The Psychology Corporation.
- Joseph, H. Jacob. (1973 March). "Insight Learning Through Structured Observations of Classroom Interaction," *Journal of Research in Science Teaching*. 10 (7) : 213 - 220.
- Light, Louise L. and Alexakos, C.E. (1970, July - August). "Effect of Individual and Group Counseling of Study Habits," *The Journal of Educational Research*. 63 (10) : 450 - 455.
- Maddox, Harry. (1965). *How to study*. London : The English Language Book Society.
- Mager, Robert F. (1962). *Preparing Objectives for Programmed Instruction*. San Francisco : California Pearson.
- Pica, Teresa and Catherine Doughty. (1985). "Input and Interaction in the Communicative Language Classroom of Teacher-Fronted and Group Activities," *Input in Second Language Acquisition*. Massachusetts : Newbury House. 11 - 15.
- Schaefer, Barbara Anne. (1996, October). Relationship Between Learning Behaviors and Academic Achievement Among School-Aged American Children and Adolescents," *Dissertation Abstracts International*. 57 (04) : 1490.
- Smith, Samuel. (1970). *Best Method of Style*. London : Bern & Nobel Inc.
- Verlinden, Tina. (1991, Winter). "The Effects of Development Kindergarten on Learning Behaviors and Achievement," *Dissertation Abstracts International*. 29 (04) : 719.
- Yount, James L. (1989, May.) "Measuring and Comparing Cognitive Learning. Styles by Academic Discipline, Class and Gender," *Dissertation Abstracts International*. 49 (11) : 3315.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546

แบบสอบถามทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 ด้าน

1. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ
2. พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี
3. พฤติกรรมการเรียนนอกชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม
โปรดตอบแบบสอบถาม ตามความเห็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ
ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวอุมาพร นาตะวีนะ)

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่

☐ ชั้นปีที่ 1

☐ ชั้นปีที่ 2

☐ ชั้นปีที่ 3

☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิตวิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่ออ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียวที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ตัวอย่างการแบบสอบถามตอนที่ 2

ข้อ	รายการ	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
0	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาทุกครั้ง	☒	☐	☐	☐	☐

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการเรียนในการนำอุปกรณ์การเรียนเป็นประจำ

พฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้าพเจ้าจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียน ก่อนเรียนทุกครั้ง					
2 ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียน เมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง					
3 ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ					
4 ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์					
5 ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน					
6 ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง					
7 ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา					
8 ข้าพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน					
9 ข้าพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน					
10 ข้าพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน					
11 ข้าพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจาก การเรียน					
12 ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น					

พฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาในตารางสอน					
2 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้าขอให้อาจารย์อธิบายเพิ่มเติม					
3 ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังการเรียน					
4 ข้าพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ					
5 ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน					
6 ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง					
7 ข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา					
8 ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน					
9 ข้าพเจ้าไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน					
10 ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา					
11 ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง					
12 ข้าพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ					
13 ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน					
14 ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม					

พฤติกรรมการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

รายการ	ระดับพฤติกรรม				
	เป็นประจำ	บ่อย	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
1 ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ					
2 ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในห้องสมุด					
3 ข้าพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุดโดยใช้ระบบสืบค้นอัตโนมัติ					
4 ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า					
5 ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหาสาระสำคัญ					
6 ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
7 ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ					
8 ข้าพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ					
9 ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต					
10 ข้าพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ					

พฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อวิชาปฏิบัติ	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
1. ข้าพเจ้าจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนก่อนเรียนทุกครั้ง	2.60	1.10	0.20
2. ข้าพเจ้าจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนเมื่อเลิกเรียนแล้วทุกครั้ง	3.20	0.96	0.18
3. ข้าพเจ้าแต่งกายตามระเบียบ	3.07	1.17	0.21
4. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำสั่งอาจารย์	3.20	1.13	0.21
5. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	3.20	1.24	0.23
6. ข้าพเจ้าเข้าเรียนทุกครั้ง	3.27	0.83	0.15
7. ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	3.13	1.22	0.22
8. ข้าพเจ้าฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน	3.00	1.14	0.21
9. ข้าพเจ้าอบอุ่นร่างกายก่อนเรียน	3.10	1.16	0.21
10. ข้าพเจ้ายืดกล้ามเนื้อหลังการเรียน	2.97	0.81	0.15
11. ข้าพเจ้าทำความสะอาดร่างกายหลังจากการเรียน	3.10	1.03	0.19
12. ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบทักษะการเรียนกับผู้อื่น	2.93	1.44	0.26

พฤติกรรมกรเรียนในชั้นเรียนต่อวิชาทฤษฎี	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
1. ข้าพเจ้าวางแผนการอ่านหนังสือ ตามลำดับวิชาใน ตารางสอน	2.90	1.16	0.21
2. ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้าขอให้อาจารย์ อธิบายเพิ่มเติม	2.97	0.96	0.18
3. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังการเรียน	2.97	1.16	0.21
4. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือสม่ำเสมอ	3.47	1.04	0.19
5. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อประสบความสำเร็จในการเรียน	3.23	0.97	0.18
6. ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอนตลอดชั่วโมง	3.30	1.09	0.20
7. ข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนดเวลา	3.27	0.94	0.17
8. ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในการเรียน	3.23	0.97	0.18
9. ข้าพเจ้าไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในชั่วโมงเรียน	2.63	1.16	0.21
10. ข้าพเจ้ามาเข้าห้องเรียนก่อนเวลา	2.97	0.96	0.18
11. ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาทฤษฎีทุกครั้ง	3.07	1.08	0.20
12. ข้าพเจ้าจดคำอธิบายตามความเข้าใจ	3.63	1.13	0.21
13. ข้าพเจ้าซักถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจในชั้นเรียน	3.67	1.03	0.19
14. ข้าพเจ้าตอบคำถามที่อาจารย์ซักถาม	3.80	0.92	0.17

พฤติกรรมกรเรียนนอกชั้นเรียน	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
1. ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างค้นคว้าจากหนังสือต่างๆ	3.90	0.92	0.17
2. ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างในแต่ละวัน ค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมในห้องสมุด	3.63	1.03	0.19
3. ข้าพเจ้าค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด โดยใช้ระบบสืบค้น อัตโนมัติ	3.60	1.28	0.23
4. ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้า	3.47	1.14	0.21
5. ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อ สรุป เนื้อหา สำคัญ	3.80	1.00	0.18
6. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.23	1.04	0.19
7. ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนสอบ	3.33	1.09	0.20
8. ข้าพเจ้าฝึกทักษะการปฏิบัติเป็นประจำ	3.13	1.28	0.23
9. ข้าพเจ้าค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ต	3.53	1.04	0.19
10. ข้าพเจ้าจดเนื้อหาที่เป็นประโยชน์จากสื่อต่างๆ	3.00	0.87	0.16

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์พิศวง มหาพันธ์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโทไพบูลย์ อ่อนมั่ง

อาจารย์ประจำภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา สุธรรมรักษ์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นางสาวอุมาพร นาคะวัจนะ
วัน เดือน ปีเกิด	25 สิงหาคม 2517
สถานที่เกิด	อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	8 หมู่ 7 ตำบลหาดยาย อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร 86110
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนวัดหาดสำราญ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสวนศรีวิทยา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสวนศรีวิทยา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2539	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ